

การเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลงจังหวัดปทุมธานี

เอกพันธ์ ทรัพย์ผ้าพับ

GRAD VRU

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. 2568

INCREASING POTENTIAL FOR SIGNBOARD TAX COLLECTION OF
THAKHLONG TOWN MUNICIPALITY, PATHUM THANI PROVINCE

AKAPHAN SHAPHAPHAB

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS

FOR MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION

IN PUBLIC ADMINISTRATION

GRADUATE SCHOOL

VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY

UNDER THE ROYAL PATRONAGE

PATHUM THANI PROVINCE

2025

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ การเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง
จังหวัดปทุมธานี

ชื่อนักศึกษา เอกพันธ์ ทรัพย์ผำพับ

รหัสประจำตัว 64U53330205

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไททัศน์ มาลา)

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภักดิ์ กัลยาณมิตร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมลาศ เยาวะณี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมลาศ เยาวะณี)

..... กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไททัศน์ มาลา)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภริดา ชัยรัตน์)

GRAD VRU

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญรัตน์ ปิ่นทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 21 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

เอกพันธ์ ทรัพย์ผำพับ. (2568). การเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรณ์ มาลา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมลาศ เยาวะนิจ

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง และ 2) ศึกษาแนวทางเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การเก็บรวบรวมฐานข้อมูลภาษีป้าย และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชนโดยสำรวจความเปลี่ยนแปลงของฐานข้อมูลภาษีป้าย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และรวบรวมข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์ข้อมูลจากความแตกต่างของจำนวนฐานข้อมูลป้าย ในพื้นที่ทำการสำรวจภาคสนามก่อนและหลังการลงพื้นที่เก็บข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลงแบ่งพื้นที่สำรวจทั้งหมดเป็น 20 เขต มีจำนวนป้ายทั้งหมด 1,437 ป้าย และ เขต 12 หรือหมู่ที่ 11 ตำบลคลองสอง มีทั้งหมด 10 ป้าย โดยมีป้ายที่ตกหล่นจากการสำรวจในชุมชนที่มีประชากรอยู่อาศัยและพื้นที่ทำเกษตรกรรม และมีข้อจำกัดด้านบุคลากรไม่เพียงพอต่อการสำรวจพื้นที่ (1 คน : 4.2 ตารางกิโลเมตร) และ 2) จากการลงพื้นที่จริงในการสำรวจข้อมูลป้ายในหมู่ 11 กลุ่มจิตอาสาลงพื้นที่สำรวจป้ายได้เพิ่มเติม จำนวน 13 ป้าย รวมของเดิมเป็น 23 ป้าย และการจัดเก็บรายได้ภาษีป้ายในหมู่ 11 ประจำปี 2566 เพิ่มขึ้น 2,017.20 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.06 สำหรับแนวทางในการเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย ประกอบด้วย (1) ควรกำหนดเป็นนโยบายการนำมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณา (2) ควรสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มจำนวนบุคลากรสำรวจภาคสนามและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการใช้สำรวจภาคสนาม และ (3) ควรมีแนวทางในการเชิญชวนให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของป้ายโฆษณาในพื้นที่เข้ามาเสียภาษีป้ายอย่างทั่วถึง

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ 1) แนวทางการเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง 2) การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์โดยการบรรจุโครงการอาสาสมัครสำรวจป้ายปี 2566 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีป้ายและสร้างมาตรการเชิงพฤติกรรมในการกระตุ้นเตือนการชำระภาษีป้าย ของเทศบาลเมืองท่าโขลง ประจำปีงบประมาณ 2566 และ 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชนหมู่ 11 ทำให้ฐานข้อมูลภาษีป้ายเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: ภาษีป้าย แผนภาษี ฐานภาษี การมีส่วนร่วมของประชาชน

akaphan shaphaphab. (2025). Increasing Potential for Signboard Tax Collection of ThaKhlung Town Municipality, Pathum Thani Province. Master of Public Administration (Public Administration). Advisors: Associate Professor Dr. Titus Mala, Assistant Professor Dr. Kamalas Yaowanit

ABSTRACT

This qualitative research aimed to 1) study the database of collecting sign tax of ThaKhlung Town Municipality, and 2) study how to increase potential of collecting sign tax of ThaKhlung Town Municipality Khlong Luang District, Pathum Thani Province. The instruments used in this research were structured interviews, billboard tax databases, and public participation inspect and survey billboards in the community by the changes in billboard tax databases, from differences in the number of billboard databases in the surveyed area fieldwork before and after data collection.

The results revealed that 1) and Zone 12 or Village No. 11, Khlong Song Subdistrict had a total of 10 signs, from the survey in communities with residential populations and agricultural areas, and there were limitations in terms of insufficient personnel to survey the area (1 person: 4.2 square kilometers), 2) and the collection of sign tax revenue of Village No. 11 in 2023 increased to 2,017.20 baht, or the equivalent of 4.06 percent. The guidelines for increasing the potential of collecting signs tax included: (1) a policy should be set to implement measures for public participation in the inspection and survey of advertising signs, (2) there should be support for the development of potential and increase the number of field survey personnel and equipment necessary for field surveys, and (3) there should be guidelines for inviting people who own advertising signs in the area to pay sign taxes comprehensively.

The knowledge gained from this research includes 1) guidelines for increasing potential of sign tax collection of ThaKhlung Town Municipality, 2) applying the research results by including the 2023 Volunteer Survey Project to increase the efficiency of sign tax collection and create behavioral measures to encourage payment of sign tax of ThaKhlung Town Municipality for fiscal year 2023, and 3) public participation in inspecting and surveying billboards in Village No. 11 resulted in an increase in the sign tax database.

Keywords: Sign Tax, Tax Map, Tax Base, Public Participation

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ไททัศน์ มาลา ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมลาศ เยวະนิจ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และเสนอแนวคิดให้ความรู้ อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ทั้งยังช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและมีคุณภาพ ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ท่านคณะกรรมการสอบที่ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้วิจัยจนงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งถึงความกรุณาดังกล่าว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณนายกเทศมนตรีเมืองท่าโขลง ปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองคลัง เจ้าหน้าที่งานจัดเก็บรายได้ และเจ้าหน้าที่งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ที่เสียสละเวลาให้สัมภาษณ์ความรู้อันมีค่าเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ทั้งอนุญาตให้ผู้วิจัยลงพื้นที่ทำงานวิจัยสำรวจข้อมูลป้ายภาษีในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณประธานชุมชนหมู่ 11 ตำบลคลองสอง กลุ่มจิตอาสาที่เสียสละเวลาอันมีค่า ร่วมลงพื้นที่สำรวจข้อมูลป้ายภาษี และประชาชนผู้เสียภาษีป้ายให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ท้ายที่สุดของความสำเร็จในครั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงานวิจัยจนสำเร็จไปได้ด้วยดี ทั้งบุคคลที่ได้กล่าวมาแล้วและยังไม่ได้กล่าวถึง ขอขอบพระคุณบิดา มารดาที่ให้ชีวิตและสติปัญญา ขอขอบคุณญาติมิตรสหายทุก ๆ ท่านที่คอยให้กำลังใจและความช่วยเหลือทุกอย่างด้วยดีเสมอมา หากมีสิ่งใดบกพร่องผู้วิจัยขอนอมนับไว้ และขออภัยไว้ ณ โอกาสนี้

GRAD VRU

เอกพันธ์ ทรัพย์ผ้าพับ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในวิจัย.....	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจทางการคลัง	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้.....	10
2.3 แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วม	13
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	19
3.1 วิธีการวิจัย.....	19
3.2 การใช้มาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณา ใน ชุมชนในกลุ่มตัวอย่าง	19
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	20
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	20
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	21
3.6 แนวทางการดำเนินการ	21
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	23

4.1	ฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง.....	23
4.2	การลงพื้นที่ทำวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลป้ายภาษี เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง	26
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	33
5.1	สรุปผลการวิจัย	33
5.2	การอภิปรายผล.....	36
5.3	การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์.....	38
5.4	ข้อเสนอแนะ	39
บรรณานุกรม.....		41
ภาคผนวก.....		45
ประวัติผู้วิจัย.....		56

GRAD VRU

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลจำนวนป้ายในแต่ละเขต (Zone) ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง.....	25
ตารางที่ 2 ฐานข้อมูลป้ายที่มีอยู่แล้วในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง จำนวน 10 ป้าย.....	29
ตารางที่ 3 ข้อมูลป้ายจากการสำรวจป้ายภาษีในหมู่ 11 คลองสอง เพิ่มขึ้นจำนวน 13 ป้าย	30
ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบฐานข้อมูล และการจัดเก็บภาษีป้ายในหมู่ที่ 11 ตำบลคลองสอง ระหว่างปี พ.ศ. 2565 และปี พ.ศ. 2566.....	31
ตารางที่ 5 หมวดความรับผิดชอบการทำงานสำรวจภาคสนาม	34

GRAD VRU

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 แนวเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง.....	2
ภาพที่ 2 ข้อมูลชำระภาษีป้ายย้อนหลัง 6 ปี	3
ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
ภาพที่ 4 แนวทางการดำเนินการศึกษาเรื่อง การเพิ่มศักยภาพภาพภาพการจัดเก็บภาษี ป้ายของ เทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี	22
ภาพที่ 5 การแบ่งแนวเขตทั้ง 20 เขต (Zone) พื้นที่เทศบาลเมืองท่าโขลง	24
ภาพที่ 6 สัมภาษณ์ผู้บริหาร รองปลัดเทศบาลเมืองท่าโขลง.....	26
ภาพที่ 7 สัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้อำนวยการกองคลังเทศบาลเมืองท่าโขลง	26
ภาพที่ 8 เขต Zone 12 หมู่ที่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี.....	27
ภาพที่ 9 ลงพื้นที่พูดคุยขอความร่วมมือกับประธานชุมชนหมู่ 11 ตำบลคลองสอง	28
ภาพที่ 10 การอบรมวิธีการสำรวจข้อมูลป้าย รวมถึงกฎเกณฑ์วิธีปฏิบัติการสำรวจข้อมูลป้าย	28
ภาพที่ 11 ตารางจำแนกตามการใช้ประโยชน์ในแปลงที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเทศบาลเมืองท่าโขลง ..	33
ภาพที่ 12 วิธีการดำเนินการมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้าย โฆษณาในชุมชนหมู่ 11	35

GRAD VRU

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

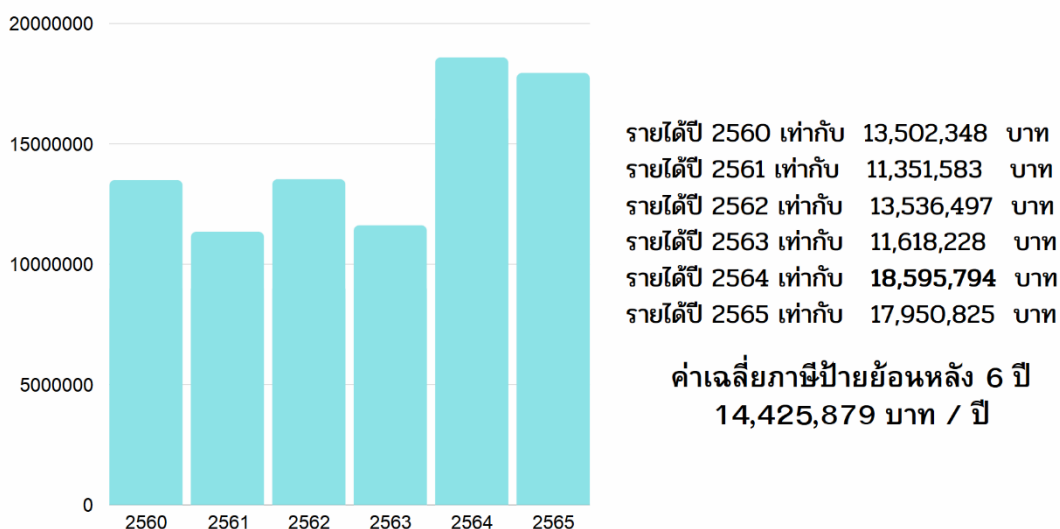
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีศักยภาพมากที่สุดในการพัฒนาชุมชน โดยมีอิสระในการบริหารจัดการตามขอบของกฎหมายพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นทั้งงานทางด้านโครงสร้างพื้นฐานการส่งเสริมคุณภาพชีวิตการจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย เช่น การจัดเก็บขยะสิ่งปฏิกูลการจัดทำท่อระบายน้ำ การบำบัดน้ำเสีย การสร้างถนนหนทางเพื่อใช้สัญจรและการบำรุงรักษาถนนและทางเดินเท้า การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน และการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ช่วยเหลือชุมชนอย่างเร่งด่วนทันทั่วถึง ซึ่งทั้งหมดเหล่านี้ท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีการจัดเก็บรายได้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวมาซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้จากแหล่งต่าง ๆ ทั้งนี้ การคิดสัดส่วนรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้ของรัฐบาลนั้นได้มีการแบ่งโครงสร้างรายได้เป็น 3 ประเภท ประกอบด้วย 1. รายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเอง 2. รายได้ที่รัฐจัดสรรให้ และ 3. เงินอุดหนุนรัฐบาลสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (2556) ในส่วนนี้ผู้วิจัยขอพูดประเด็นในส่วนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเอง ซึ่งประกอบด้วย ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีป้าย และค่าธรรมเนียมค่าใบอนุญาตต่าง ๆ แต่มุ่งไปที่ประเด็นภาษีป้าย เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี

ด้วยพื้นที่เทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 31 ชุมชน ครอบคลุมพื้นที่ 63 ตารางกิโลเมตร มีทั้งหมด 12 หมู่ เริ่มตั้งแต่หมู่ 7-15 และ หมู่ 18-20 ประกอบด้วย 2 ตำบล ได้แก่ ตำบลคลองหนึ่ง และตำบลคลองสอง (เทศบาลเมืองท่าโขลง, 2562) สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม เดิมนั้นอาชีพของประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่ในปัจจุบันพื้นที่เดิมที่เคยเป็นการเกษตรค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงเป็นพื้นที่อยู่อาศัยของประชาชนและที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม ปัจจุบันสภาพส่วนใหญ่เป็นชุมชนที่มีประชากรอาศัยอยู่ค่อนข้างหนาแน่น มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ (เทศบาลเมืองท่าโขลง, 2562) ทั้งเป็นศูนย์รวมขององค์กรธุรกิจทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งมีการติดตั้งป้ายเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์เป็นจำนวนมาก

ภาพที่ 1 แนวเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

โดยประชาสัมพันธ์โฆษณาแสดงให้ผู้บริโภครับรู้ถึงเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการขององค์กรธุรกิจ ทั้งนี้ การเก็บภาษีป้ายเป็นรายได้ส่วนหนึ่งของเทศบาลเมืองท่าโขลง ที่มีรายได้เฉลี่ย 14,425,879 บาท / ปี (ข้อมูลย้อนหลัง 6 ปี ตั้งแต่ ปี 2560 ถึงปี 2565) เพื่อนำมาใช้เป็นงบประมาณในการพัฒนาพื้นที่ให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุด แต่ถึงกระนั้น รายได้จากเทศบาลเมืองท่าโขลงจัดเก็บเอง เพื่อนำมาใช้เป็นงบประมาณในการพัฒนาพื้นที่ให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุดนั้น ยังจัดเก็บรายได้ในส่วนของภาษีป้ายได้จริงยังน้อยกว่าสภาพพื้นที่จริงเป็นอย่างมากซึ่งดูจากขนาดพื้นที่ และความหนาแน่นของสถานประกอบการค้า ซึ่งอาจเกิดจากข้อมูลภาคสนามในการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลภาษีป้ายไม่ครอบคลุมพื้นที่ และอีกส่วนจากการที่ประชาชนหรือผู้ประกอบการบางรายยังไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของพลเมืองในการชำระเสียภาษีเพื่อใช้ประโยชน์ในการดูแลพัฒนาพื้นที่ในเขตเทศบาลฯ ตามที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 และภาษีป้าย จึงอาจเกิดการยื่นชำระภาษีป้ายไม่ครบถ้วน

ภาพที่ 2 ข้อมูลประชากรอายุย้อนหลัง 6 ปี

การนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้าย และศึกษาแนวทางเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยการมุ่งพัฒนานวัตกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน รวมถึงแก้ไขปัญหาอุปสรรคและผลกระทบต่อการดำเนินงานจัดเก็บภาษีป้าย ในพื้นที่ของเทศบาลเมืองท่าโขลง

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 แนวทางการสร้างความร่วมมือสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บข้อมูลป้ายที่เข้าข่ายการเสียภาษี เพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีป้ายได้อย่างไร

1.2.2 แนวทางเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานีเป็นอย่างไร

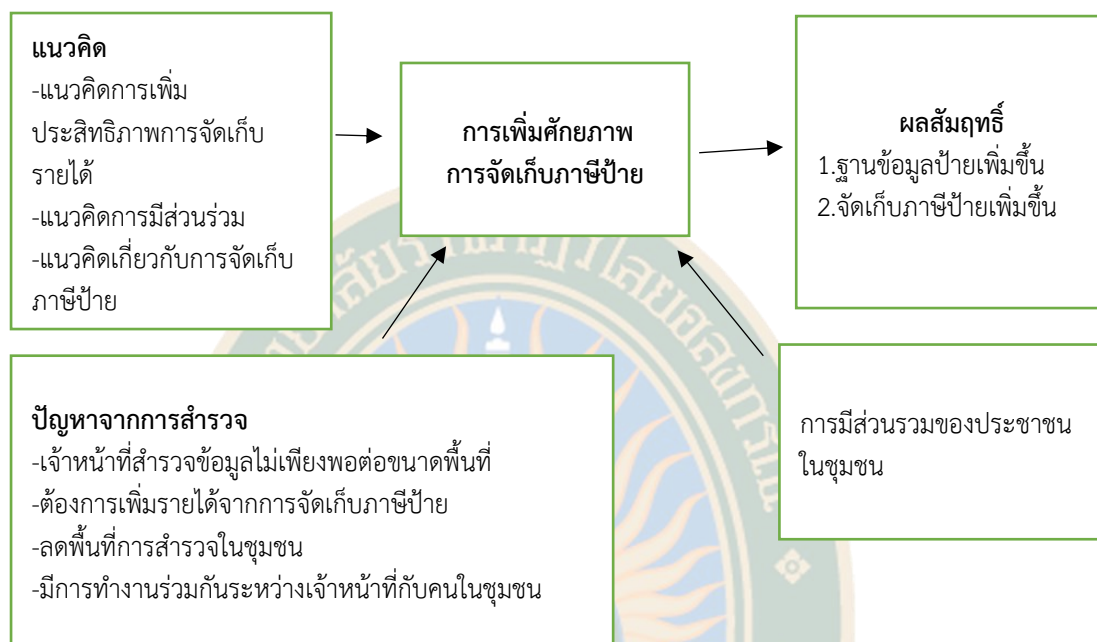
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

1.3.2 เพื่อศึกษาแนวทางเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการเพิ่มฐานข้อมูลป้ายเพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีป้ายในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง โดยใช้วิธีการทบทวนทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจทางการคลัง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษีป้ายของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นที่มาของกรอบแนวคิดงานวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีป้าย จากบทความ หนังสือทางวิชาการ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวรรณกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดเก็บรายได้ของ อปท. ทั้งจากประสบการณ์ของไทยและต่างประเทศ

1.5.2 ขอบเขตพื้นที่

ศึกษาการนำนวัตกรรมใช้ในพื้นที่จริง มาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชนหมู่ 11 (Zone 12) ตำบลคลองสอง

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

งานวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2566 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2566 และศึกษาข้อมูลการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 – 2565

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในวิจัย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดและกรุงเทพมหานคร

ผู้บริหารท้องถิ่น หมายถึง นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทยา และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น

ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ปลัดเทศบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดเมืองพัทยา และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น

หัวหน้าหน่วยงานคลัง หมายถึง ผู้อำนวยการสำนักการคลัง ผู้อำนวยการกองคลัง หัวหน้ากองคลัง และหัวหน้าส่วนการคลัง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

ประชาชนชุมชน หมายถึง ผู้มีหน้าที่หลักคือพัฒนาชุมชนโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชนทั้งในด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม คุณแลร์รักษาทรัพยากรของชุมชนและสาธารณสมบัติในชุมชน ประสานงานและดำเนินงานร่วมกับเครือข่ายองค์กร หน่วยงานราชการ องค์กร และหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในอันที่จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในชุมชน และหน้าที่อื่น ๆ อีกหลายประการอันเป็นการพัฒนาช่วยเหลือสมาชิกชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี

จิตอาสา หมายถึง ผู้ที่เสียสละ ทำกิจกรรมเพื่อสาธารณะประโยชน์ หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น โดยไม่หวังผลตอบแทน ด้านหนึ่งก็เพื่อเป็นการฝึกฝนตนเองเพื่อลดอดีตตนเอง และยังรวมถึงการใช้และการรักษาส่งของที่เป็นของส่วนรวมอีกด้วย

ภาษีป้าย หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ประกอบในการค้าหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อหารายได้หรือ โฆษณาการค้าภายในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

ผู้เสียภาษี หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของผู้ครอบครองป้าย ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี ภายในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

ถือครองกรรมสิทธิในที่ดิน หมายถึง สิทธิในการครอบครองที่ดินถูกต้องตามกฎหมาย รูปแบบโฉนดที่ดินถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อทำการเกษตร สร้างสิ่งปลูกสร้างในลักษณะอยู่อาศัย หรือประกอบกิจการต่าง ๆ ตามแต่ผู้ถือครอง

นวัตกรรมท้องถิ่น หมายถึง การพัฒนาแก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการหรือวิธีการใหม่ ๆ หรือเป็นการพัฒนาดัดแปลงจากของเดิมที่มีอยู่แล้วให้ทันสมัย และได้ผลดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงกว่าเดิม ทั้งยังช่วยประหยัดเวลา แรงงาน และคุณภาพของการปฏิบัติงานในหน่วยงานท้องถิ่น

โปรแกรมประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (LTAX GIS) หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง บนพื้นที่ 63 ตารางกิโลเมตร

แผนที่ภาษี หมายถึง แผนที่ที่แสดงตำแหน่ง ลักษณะ ขนาด ของแปลงที่ดิน อาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง เส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และอื่น ๆ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและใบอนุญาตต่าง ๆ และเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาท้องถิ่น

ทะเบียนทรัพย์สิน หมายถึง ทะเบียนที่แสดงรายการทรัพย์สินและการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน อาคาร โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างป้าย และการประกอบการค้าของเจ้าของทรัพย์สินแต่ละคน

แผนที่แม่บท หมายถึง แผนที่เบื้องต้นของแต่ละเขตย่อยหนึ่ง ๆ ที่จัดทำขึ้นจากระวางที่ดิน ซึ่งอยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ประโยชน์ในการนำเดินสำรวจข้อมูลภาคสนาม และการจัดทำแผนที่ภาษี

เขต หมายถึง การจัดแบ่งพื้นที่เขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้แนวนอน คูคลอง ลักษณะทางธรรมชาติอื่น ๆ หรือแนวขอบเขตของแปลงที่ดินออกเป็นเขตต่าง ๆ มีขนาดและรูปร่าง ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ในเขตหนึ่ง ๆ เมื่อจัดทำเขตย่อยจะต้องไม่เกิน ๒๖ เขตย่อย ชื่อเขตกำหนดด้วยตัวเลขสองหลักเริ่มจากเลข ๐๑ เรียงตามลำดับ

ข้อมูลภาคสนาม หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเกี่ยวกับข้อมูลที่ดิน ข้อมูลโรงเรือน และสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ข้อมูลป้าย ข้อมูลการประกอบการค้าและอื่น ๆ ของแปลงที่ดินแต่ละแปลง

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้ายของ เทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัด ปทุมธานี ให้มีรายได้เพิ่มจากการจัดเก็บภาษีป้ายจากเดิม ด้วยการนำนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนเข้ามาช่วยในการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลเพื่อเพิ่มศักยภาพฐานข้อมูล ของผู้เข้าช่วยในการที่จะต้องชำระภาษีป้ายกับทางเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

GRAD VRU

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย และได้นำเสนอตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจทางการคลัง
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้
- 2.3 แนวคิดการมีส่วนร่วม
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจทางการคลัง

2.1.1 ความหมายการกระจายอำนาจ

การปฏิรูปที่มุ่งเน้นในการเพิ่มบทบาทหน่วยงานที่ใกล้ชิดประชาชนหรือผู้รับบริการให้มีการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่ตอบสนองตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือผู้รับบริการมากที่สุด และแก้ไขปัญหของประชาชนให้มีความรวดเร็ว และสอดคล้องกับความต้องการมากขึ้น ทั้งยังส่งเสริมให้ประชาชน ภาคประชาสังคม และชุมชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในพื้นที่ของตน ทั้งนี้ การกระจายอำนาจมีหลายประเภทซึ่งปรากฏในรูปแบบที่แตกต่างกันและมีความซับซ้อนเชิงรูปแบบประเภทการกระจายอำนาจประกอบด้วย 4 รูปแบบ ดังนี้

1. การกระจายอำนาจทางการเมือง

การกระจายอำนาจทางการเมืองเป็นการให้ประชาชนในท้องถิ่น หรือผู้แทนที่ได้รับการไว้วางใจจากประชาชนในพื้นที่นั้นให้ได้รับการชนะการเลือกตั้ง เป็นผู้กำหนดนโยบายเพื่อนำมาปฏิบัติใช้ในพื้นที่ตนเองให้สอดคล้องตรงต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้ดีกว่ารัฐบาลกลางดำเนินการเอง ซึ่งเกิดจากข้อสมมติว่าการเลือกผู้แทนท้องถิ่นเป็นการทำให้ประชาชนมีความรอบรู้ที่ดีเกี่ยวกับผู้แทนของตนเอง โดยที่ผู้แทนแต่ละพื้นที่ก็ทราบถึงความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้นเป็นอย่างดีเช่นกัน

2. การกระจายอำนาจทางการบริหารจัดการ

การกระจายอำนาจทางการบริหารจัดการความช่วยเหลือด้านบริการสาธารณะต่าง ๆ ภายใต้อำนาจรัฐบาลในแต่ละระดับ ทั้งยังเป็นการเพิ่มบทบาทให้องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น โดยลดบทบาทของรัฐบาลกลางลง โดยพื้นฐานของการกระจายอำนาจทางการบริหารจัดการมีอยู่ 3 รูปแบบ คือ (1) การลดอำนาจหน้าที่ของรัฐบาลกลาง (2) การมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน (3) การถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางไปยังหน่วยงานท้องถิ่น

3. การกระจายอำนาจทางการคลัง

การกระจายอำนาจทางการคลังถือเป็นแก่นของการกระจายอำนาจ ซึ่งสามารถใช้เป็นตัววัดถึงระดับความก้าวหน้าในการกระจายอำนาจ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจะประสบผลความสำเร็จในหน้าที่ที่ได้รับการถ่ายโอนมา จะต้องมียารายได้ที่เพียงพอต่อการบริหาร

จัดการ พร้อมกันนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้จ่ายอีกด้วย แต่ถึงอย่างนั้นในปัจจุบันโครงสร้างรายได้ทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยภาพรวมยังต้องพึ่งพาการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลเป็นสำคัญ ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับหลักความเป็นอิสระทางการคลังของท้องถิ่นและยังไม่สอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองของท้องถิ่น ดังนั้นผลของการกระจายอำนาจทางการคลังท้องถิ่นของไทยในภาพรวมนั้นนับว่ายังไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงที่ต้องการให้ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งมีความเป็นอิสระ (ไททัศน์ มาลา, 2566) และสามารถปกครองตนเองสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระศักดิ์ เครือเทพ (2565) พบว่า สัดส่วนการพึ่งพาตนเองทางด้านรายได้ของท้องถิ่นของไทยปัจจุบันมีไม่สูงนักและควรมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยท้องถิ่นจะต้องเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดเก็บภาษีของตนเองให้สูงขึ้น เพราะการคาดหวังให้รัฐบาลจัดสรรเงินภาษีหรือเงินอุดหนุนให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นย่อมเป็นไปได้ยากภายใต้สถานะเศรษฐกิจปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความร่วมมือระหว่างท้องถิ่นในด้านข้อมูลผู้เสียภาษี การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการยื่นชำระภาษีท้องถิ่น การกระตุ้นเตือนการชำระภาษีด้วยมาตรการเชิงพฤติกรรมโดยการสร้างแรงจูงใจเชิงบวกและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการเก็บภาษีท้องถิ่นสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิสาร ตันไชย และคณะ (2558) ที่เสนอว่าท้องถิ่นควรหาแนวทางใหม่ในการพัฒนารายได้ควรเน้นจากแหล่งรายได้ที่สำคัญได้แก่ (1) ค่าธรรมเนียมการใช้บริการสาธารณะเนื่องจากจะเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงปัญหาและความต้องการของประชาชน (2) กิจการพาณิชย์ที่สามารถหารายได้และแสวงหาผลกำไรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อลดภาระด้านงบประมาณจากภาครัฐและต้องคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะที่ให้กับชุมชนท้องถิ่น (3) การพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่นอันจะส่งผลต่อความสามารถในการขยายฐานภาษีให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ (4) การกักขังและพันธบัตรเนื่องจากการที่ท้องถิ่นมีรายได้จำกัดหรือไม่เพียงพอต่อการจัดบริการสาธารณะ

4. การกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจหรือการตลาด (Economic or Market Decentralization)

การกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจหรือการตลาดเป็นการปรับเปลี่ยนมุมมองให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการ ทั้งยังปรับกฎระเบียบต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิมให้ผ่อนคลายลงเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการ เปลี่ยนความรับผิดชอบการทำงานจากภาคประชาชนไปยังภาคเอกชน ซึ่งการแปรรูปกิจการของภาครัฐและการลดกฎระเบียบมักเปิดเสรีทางเศรษฐกิจและนโยบายการกระจายอำนาจ ซึ่งประกอบไปด้วยการแปรรูปการบริหารงานภาครัฐ (Privatization) และการลดกฎระเบียบ (Deregulation) (World Bank, 2014)

4.1 การแปรรูปการบริหารงานภาครัฐ (Privatization) เป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐ ในการบริการจัดการสาธารณะโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาครัฐอนุญาตให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจการต่อจากภาครัฐและทำสัญญาให้ออกหรือสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการรวมถึงการจัดหาเงินทุนจากภาครัฐผ่านตลาดทุน

4.2 การลดกฎระเบียบ (Deregulation) จะช่วยลดข้อจำกัดทางกฎหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของภาครัฐและเอกชน เพื่อผ่อนคลายนโยบายต่าง ๆ ให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างรายได้ของท้องถิ่นของไทย ย่อมชี้ให้เห็นว่า หากสังคมเรามีเจตนาที่มุ่งมั่นในการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น นอกจากต้องส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ให้แก่ท้องถิ่นแล้ว สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือการเสริมสร้างความเป็นอิสระทางการคลังเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ดีให้แก่ประชาชนดังที่ Shah and Ward (2007) อธิบายว่าความเข้มแข็งทางการคลังนั้นเป็นเงื่อนไขที่สำคัญ อันจะส่งผลให้ท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ไม่ว่าจะมาจากการจัดเก็บภาษีภายในท้องถิ่นหรือได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลกลางก็ตาม ทั้งนี้เพราะความสามารถในการพึ่งตนเองในด้านการจัดเก็บรายได้ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นอิสระคลัง และความเข้มแข็งของท้องถิ่น

จากการที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติเรื่องการกระจายอำนาจในหมวดว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ผลจากการนี้ทำให้รัฐจะต้องให้ความสำคัญแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ซึ่งผลที่ปรากฏขึ้นหลังมีการนำมาใช้คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บค่าทำเนียม และภาษีได้เพิ่มขึ้น ถึงจะจัดเก็บรายได้มากขึ้นยิ่งก็ตามเมื่อวิเคราะห์ในด้านสัมพัทธ์กลับพบว่า รายได้ที่จัดเก็บที่มากขึ้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ส่งผลกระทบต่อภาพรวมทั้งหมดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (วรพิทย์ มีมาก, 2554)

2.1.2 ปัญหาการกระจายอำนาจทางการคลัง

ปัญหาการกระจายอำนาจทางการคลังที่พบมากที่สุดตามที่งานวิจัยของ นิภาพรณเจนสันติกุล (2560) แบ่งออกเป็น 3 เหตุดังนี้

1. การที่หน่วยงานส่วนท้องถิ่นรอรายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บให้มากกว่ารายได้ที่จัดเก็บเอง
2. ความเข้าใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติทางการคลัง คือการจัดสรรรายได้จากภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้า สำหรับแนวทางการแก้ไขแบ่งออกเป็น 2 ข้อดังนี้

2.1 การแก้ไขปรับปรุงส่วนของการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อบท.

2.2 การนำกฎหมาย และข้อระเบียบไปปฏิบัติใช้ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่แท้จริง และควรมีการทบทวนในส่วนของการจัดเก็บภาษีเองของ อบท.

3. การพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการหารายได้ในแต่ละ อบท. และวางแผนการใช้จ่ายในแต่ละ อบท. ให้สอดคล้องสมดุลกับรายได้ที่จัดเก็บเอง

ดังนั้น ภายใต้แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ กระบวนทัศน์รัฐประศาสนศาสตร์ ส่งผลให้การปรับเปลี่ยนนโยบายสาธารณะด้านการบริการระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยแก้ไขการกระจายอำนาจทางการคลัง จึงไม่ใช่เพียงแต่ปัญหาทางโครงสร้างด้านการบริหารและความสัมพันธ์ของรัฐบาลเท่านั้น แต่ควรที่ต้องนำองค์ความรู้ด้านวิชาเศรษฐศาสตร์ในแต่ละสาขานำมาหาข้อสรุปในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรให้มากที่สุด ซึ่งนำความรู้จากนโยบายมาประกอบใช้จัดสรรงบประมาณแก่ผู้ด้อยโอกาส เพื่อสังคมจะได้มีความเท่าเทียมผ่านนโยบาย เช่น เพิ่มโอกาส

ด้านการศึกษา การสร้างโอกาสด้านการทำงาน และเพิ่มโอกาสให้คนในสังคมมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ผ่านมาตรการหรือเครื่องมือทางการคลังและนโยบายสาธารณะ เป็นต้น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้จากการจัดเก็บภาษี จากการเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตค่าปรับ และรายได้วิสาหกิจ ส่วนการบริหารมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติของท้องถิ่น และมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นประจำทุกปี รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ภาษีท้องถิ่น ได้แก่ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง 2562 และภาษีป้าย ส่วนที่ 2 รายได้จากค่าธรรมเนียม ได้แก่ ค่าใบอนุญาต ค่าปรับ และรายได้เบ็ดเตล็ด ส่วนที่ 3 ภาษีแบ่งซึ่งเก็บร่วมกันระหว่างรัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสรรพสามิต ภาษีสุรา ค่าภาคหลวงแร่ ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม ฯลฯ ส่วนที่ 4 เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ได้แก่ เงินอุดหนุนทั่วไป และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (สำนักงานสรรพากรภาค 7, 2555)

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง 2562 และภาษีป้าย ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บจากประชาชน ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในลักษณะของการบังคับโดยไม่มีพันธะที่จะต้องตอบแทนแก่ผู้เสียภาษีโดยตรง วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษียกเว้นเพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน และเพื่อเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญรุดหน้า รายได้จากการจัดเก็บภาษีนับเป็นหัวใจของการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นงานพัฒนาและจัดเก็บรายได้จึงเป็นงานซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากเป็นแหล่งที่มาของงบประมาณรายได้ในแต่ละปี

2.2.1 ความหมายของภาษีป้าย

ภาษีป้าย คือ ภาษีที่จัดเก็บจากป้ายโฆษณาสินค้าต่าง ๆ เช่น ป้ายชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือ โฉนดบัตรวัตถุต่าง ๆ ที่ประกอบด้วยอักษร ภาพ ไม่ว่าจะเป็นป้ายทั่วไป ป้ายบนทางด่วน ป้ายผ้าใบ รวมถึงป้ายไฟที่ใช้เพื่อหารายได้ โดยภาษีป้ายจัดเป็นภาษีท้องถิ่นประเภทหนึ่ง ที่จัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามกฎหมายกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้าย พ.ศ. 2563

2.2.2 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

คือ เจ้าของป้าย ซึ่งต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี และจัดเก็บจากขนาดของ ป้าย เป็นเซนติเมตร (กว้าง x ยาว) แล้วหารด้วยหาร้อยตารางเซนติเมตร จากนั้นนำไปคูณอัตราภาษี ตามบัญชีอัตราภาษีป้ายโดยหลัก ๆ แบ่งป้ายออกเป็น 3 ประเภท คือ 1.ป้ายอักษรไทยล้วน อัตราภาษีป้าย 5 บาท ต่อ 500 ตร.ซม. กรณีป้ายที่มีข้อความที่เคลื่อนที่หรือเปลี่ยนเป็นข้อความอื่นได้ อัตราภาษีป้าย 10 บาท ต่อขนาดป้าย 500 ตร.ซม. 2. ป้ายอักษรไทยอยู่เหนืออักษรต่างประเทศหรือภาพหรือเครื่องหมาย อัตราภาษีป้าย 26 บาท ต่อ 500 ตร.ซม. กรณีป้ายที่มีข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนเป็นข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นได้ อัตราภาษีป้าย 52 บาท ต่อ 500 ตร.ซม. และ 3.ป้ายอักษรต่างประเทศล้วนหรืออักษรไทยอยู่ต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ อัตราภาษีป้าย 50 บาท ต่อ 500 ตร.ซม. กรณีป้ายที่มีข้อความ เครื่องหมาย หรือ

ภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนเป็นข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นได้ อัตราภาษีป้าย 52 บาท ต่อ 500 ตร.ซม. ซึ่งทั้ง 3 ประเภทของป้ายจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องเสียภาษีป้าย คือ 200 บาท ตาม กฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้าย พ.ศ. 2563

2.2.3 ป้ายที่ต้องเสียภาษี

คือ ป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือโลโก้บนวัตถุใด ๆ ด้วยตัวอักษร ภาพ ไม่ว่าจะเป็นบน ป้ายทั่วไป ป้ายบิลบอร์ดตามตึกตามทางด่วน ป้ายผ้าใบ หรือป้ายไฟ ที่ใช้เพื่อหารายได้หรือ การโฆษณา ณ สถานที่ประกอบการค้า โดยติดไว้ภายนอกอาคาร และภายในอาคารที่มีขนาดเกินสาม ตารางเมตรหรือสามหมื่นตารางเซนติเมตร ล้วนต้องเสียภาษีป้ายทั้งสิ้น

2.2.4 ป้ายที่ไม่ต้องเสียภาษี

ตามกฎหมายกระทรวงกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความใน พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ได้มีข้อยกเว้นไม่เก็บภาษีป้ายที่ติดตามพื้นที่ต่าง ๆ สำหรับป้าย ที่ไม่เข้าข่าย มีดังนี้

1. ป้ายที่ติดไว้บริเวณโรงมหรสพ
2. ป้ายที่ติดไว้กับสินค้า
3. ป้ายที่ติดไว้บริเวณงานชั่วคราว
4. ป้ายที่ติดไว้กับคนหรือสัตว์
5. ป้ายที่ติดไว้ในอาคารไม่เกินสามหมื่นตารางเซนติเมตรต่อป้าย

ตามกฎหมายกำหนด แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

6. ป้ายของหน่วยงานราชการ
7. ป้ายขององค์การหรือหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ
8. ป้ายของโรงเรียนเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชน

เท่านั้น

9. ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งเกิดจากผลผลิตของตนเอง
10. ป้ายของวัดหรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศึกษา
11. ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ
12. ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้าย ได้แก่

ก. ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ตามกฎหมายว่าด้วย

รถยนต์

ข. ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ล้อเลื่อน ตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน

ค. ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ยานพาหนะนอกเหนือจาก (ก) และ (ข) โดยมี พื้นที่ไม่เกินห้าร้อยตารางเซนติเมตร

2.2.5 แนวคิดการพัฒนาศักยภาพระบบบริหารจัดการเก็บรายได้ท้องถิ่น

ไททัศน์ มาลา และคณะ (2559) ได้ให้ลักษณะของการจำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านที่หนึ่งการบริหารจัดการองค์กร ด้านที่สองภาษีและค่าธรรมเนียม ด้านที่สามบุคลากร และด้านที่สี่การรับรู้ของภาคประชาชน โดยสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้ ด้านการบริหารจัดการองค์กร

พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับแนวทางในการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ด้านการบริหารจัดการองค์กรตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. การบริหารงานควรคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก
2. ควรมีการประชาสัมพันธ์การชำระภาษีในช่องทางที่หลากหลายและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและรับรู้ถึงการนำเงินจากภาษีและค่าธรรมเนียมไปใช้ประโยชน์
3. ฝ่ายการเมืองควรมีนโยบายที่สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนยินดีที่จะชำระภาษีและค่าธรรมเนียม
4. องค์กรควรมีนโยบายและแผนพัฒนารายได้ที่ชัดเจนในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้
5. องค์กรควรนำแผนที่ภาษีมาใช้ในการบวกรายการจัดเก็บรายได้
6. องค์กรจะต้องมีการปฏิบัติงานโดยเน้นความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ในกระบวนการจัดเก็บรายได้
7. ฝ่ายการเมืองมีนโยบายในการลดหย่อนภาษีหรือค่าธรรมเนียม
8. องค์กรควรมีช่องทางที่หลากหลายในการชำระภาษีและมีความสะดวกรวดเร็ว
9. องค์กรควรส่งเสริมให้ทุกคนมาชำระภาษีด้วยการให้รางวัลหรือประกาศเกียรติคุณเพื่อเป็นการจูงใจ
10. องค์กรควรมีการบูรณาการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้
11. องค์กรควรมีวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีสารสนเทศที่เพียงพอต่อการจัดเก็บรายได้
12. ผู้บริหารควรมีภาวะผู้นำแสดงบทบาทสำคัญ ในด้านการจัดเก็บรายได้เสียภาษีหรือค่าธรรมเนียมเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ประชาชนในท้องถิ่น
13. ควรมีการพัฒนากระบวนการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นด้วยการประกวดหรือการให้รางวัลด้านการจัดเก็บรายได้

ด้านภาษีและค่าธรรมเนียม พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญ กับแนวทางในการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ด้านภาษีและค่าธรรมเนียม ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. ควรมีการปรับปรุงแหล่งรายได้จากภาษีและค่าธรรมเนียมให้มีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
2. ควรมีภาษีที่เก็บจากผู้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและสาธารณูปโภคในท้องถิ่น
3. องค์กรควรมีอำนาจในการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมภาษีที่ดินภาษีมรดกและภาษีเงินได้
4. ควรมีกระบวนการและขั้นตอนที่ง่ายไม่ซับซ้อนและเอื้ออำนวยต่อการจัดเก็บรายได้และ

5. สถานที่ราชการที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์กรต้องจ่ายภาษีหรือค่าธรรมเนียม

ด้านบุคลากร พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับแนวทางในการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ด้านบุคลากร ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ด้านการจัดเก็บรายได้ควรมีโอกาสได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง
2. บุคลากรควรมีความรู้ความสามารถตรงกับสายงานที่ทำ และมีความกระตือรือร้นในการทำงาน
3. องค์กรควรมีการจ้างลูกจ้างชั่วคราวเพื่อช่วยงานในช่วงการจัดเก็บรายได้
4. บุคลากรควรมีจิตสาธารณะในการให้บริการผู้มาเสียภาษีหรือค่าธรรมเนียม

ด้านการรับรู้ของภาคประชาชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับแนวทางในการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ด้านการรับรู้ของภาคประชาชน ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. องค์กรควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจในภาษีอากรเกี่ยวกับจำนวนเงินที่ต้องชำระขั้นตอนและบทลงโทษเพื่อให้ประชาชนยินยอมชำระภาษีอย่างถูกต้องครบถ้วน
2. องค์กรควรมีระบบติดตามตรวจสอบผู้ไม่เสียภาษีให้ถูกต้องครบถ้วน
3. ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กร
4. ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินขององค์กร

2.3 แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นหลักการสากลในประเทศที่เจริญให้ความสำคัญ และเป็นสิ่งที่สังคมในประเทศไทยต้องการพัฒนาให้เข้าระบอบประชาธิปไตยเพื่อที่ภาครัฐต้องเปิดโอกาสให้กับประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือรับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อความโปร่งใสและประสิทธิภาพในการกำหนดนโยบายสาธารณะที่ตรงต่อความต้องการของประชาชนในภาพรวม ซึ่งจะเป็นที่ยอมรับของคนทั้งประเทศ (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2549) ดังที่นักวิชาการและผู้รู้ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมได้ ดังนี้

Batten (แบทเทน อ้างถึงใน ถนอม สุขสง่าเจริญ, 2526) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมว่าต้องการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ โดยถือเสมือนว่าเป็นแบบฝึกหัดในการพัฒนาคนให้ต้องใช้ความคิด ตัดสินใจ วางแผน และดำเนินการเองอยู่เสมอซึ่งจะเป็นหนทางทำให้สมองของคนเกิดการพัฒนา รวมทั้งยึดหลักต่อไปนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ได้แก่ หลักการช่วยตนเอง หลักการให้ประชาชนมีส่วนร่วม และหลักประชาธิปไตยในการดำเนินงาน

เจริญ ภัสระ (2540) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมคือ การที่ประชาชนรวมกันตัดสินใจหรือแสดงความคิดเห็น ให้การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดความเหมาะสม เพื่อประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ

วิช วิรัชนิภาวรรณ (2564) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า คือ กระบวนการที่ส่งเสริมชักนำ สนับสนุน และสร้างโอกาสให้ชาวบ้านทั้งในรูปของส่วนบุคคลและกลุ่มคนต่าง ๆ ให้ได้เข้ามามีส่วนรวมในการดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือหลายกิจกรรม โดยจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ มิใช่เข้าร่วมเพราะการหวังรางวัลตอบแทน และที่สำคัญคือการมีส่วนร่วมนั้นจะต้องสอดคล้องกับชีวิต ความจำเป็น ความต้องการและวัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่ในชุมชนด้วย

Creighton (เครตัน อ้างถึงใน วันชัย วัฒนศัพท์, 2543) การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการที่ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะพร้อมกับโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประชาชน รวมทั้งมีการนำความคิดเห็นดังกล่าวไปประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายและการตัดสินใจของรัฐ ซึ่งการที่ประชาชนรวมการตัดสินใจ นั้นเป็นขั้นตอนในการสื่อสารผ่านระบบเปิด โดยการสื่อสารนั้นอาจเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนหรือบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ร่วมกันดำเนินกิจการ ร่วมกันคิด ร่วมกันตัดสินใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจจากทุกฝ่าย โดยไม่มีการบังคับหรือให้ของรางวัลเพื่อตอบแทน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และความเหมาะสมที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วกันอันจะนำไปสู่ความเสมอภาค

2.3.1 ความหมายของพฤติกรรมมนุษย์

นิภาพรรณ เจนสันติกุล, และไชยณัฐ คำดี (2563) พฤติกรรมมนุษย์ ที่แสดงออกมาต่อสาธารณชนของแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันและมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาขึ้นอยู่กับการหล่อหลอมกลุ่มเกลากทางสังคม กระบวนการคิดและวิธีปฏิบัติจึงสะท้อนถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล หรือ “พฤติกรรม” ซึ่งอาจเกิดจากแรงกระตุ้น หรือจากสิ่งเร้าต่าง ๆ เมื่อศึกษาอย่างถี่ถ้วนแล้วจะพบว่าพฤติกรรมที่ได้รับรู้นั้น เป็นส่วนหนึ่งของการกลั่นกรอง ตกแต่งและตั้งใจที่จะทำให้เกิดขึ้น มีพฤติกรรมหลายประเภทที่แม้จะทำได้ด้วยสาเหตุหรือจุดมุ่งหมายเดียวกัน แต่ลักษณะท่าทีกริยาอาจจะแตกต่างกันไปเมื่อเปลี่ยนบุคคลเปลี่ยนเวลาหรือเปลี่ยนสถานที่และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง (ไหมไทย ไชยพันธุ์, 2557)

2.3.2 แนวคิดเชิงพฤติกรรมศาสตร์และ Nudge Theory

วีระศักดิ์ เครือเทพ (2565) แนวคิดหนึ่งในการเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้ายในปัจจุบันเห็นว่าควรใช้วิธีการกระตุ้นความเต็มใจในการจ่ายภาษีของประชาชน มากกว่าการใช้เพียงเฉพาะมาตรการเชิงระบบและการพัฒนาฐานข้อมูล การบังคับใช้กฎหมาย หรือการตรวจสอบและกำหนดบทลงโทษเท่านั้น นักเศรษฐศาสตร์เชิงพฤติกรรม (Behavioral economists) จึงพยายามศึกษาแนวทางที่ให้อิสระแก่บุคคลในการตัดสินใจและการแสดงออกของพวกเขา ไม่เน้นการบังคับใช้กฎหมายแต่จะใช้วิธีการที่ให้ข้อมูลหรือการจัดบริบทแวดล้อมเพื่อกระตุ้นหรือสะกิดเตือน (Nudge) การตัดสินใจหรือการแสดงพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลเกี่ยวกับการจ่ายภาษีอากรในทิศทางที่พึงประสงค์ หรือเรียกว่าแนวคิด Libertarian paternalism (Thaler and Sunstein 2008; Hallsworth

2014; John, Smith, and Stoker 2009) ดังเช่น Behavioural Insights Team (2016) ในประเทศอังกฤษได้ทดลองวิธีกระตุ้นเตือนการชำระภาษีค้างโดยการส่งจดหมายให้กับกลุ่มผู้ค้างจ่ายภาษีจำนวน 140,000 ราย โดยกำหนดให้มีเนื้อหาการเตือนหลายรูปแบบ เช่น การระบุว่า “ประชาชนชาวสหราชอาณาจักร 9 ใน 10 คนเป็นผู้ที่เสียภาษีตรงเวลา” หรือ “คนส่วนใหญ่ร้อยละ 87 ได้จ่ายภาษีเรียบร้อยแล้ว” เป็นต้น ผลการทดสอบพบว่าจดหมายที่มีข้อความสะท้อนถึงบรรทัดฐานทางสังคม (Social norms) ทั้งในระดับประเทศและในระดับชุมชนมีส่วนกระตุ้นให้ผู้ค้างภาษีมาจ่ายภาษีเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญกว่าร้อยละ 18.8 จากเดิม ส่วน Hallsworth et al. (2014) ทดลองส่งจดหมายกระตุ้นการจ่ายภาษีของประชาชน โดยเพิ่มข้อความเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคมในการจ่ายภาษีและสื่อสารว่าเงินภาษีถูกนำไปใช้เพื่อส่งมอบบริการสาธารณะใด ผลการศึกษาพบว่า การแจ้งเตือนที่มีข้อความระบุว่าผู้ที่จ่ายภาษิล่าช้าเป็นคนกลุ่มน้อย (Minority) มีแนวโน้มที่กระตุ้นการจ่ายภาษีได้มากที่สุด เป็นต้น จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนจึงต้องการประเมินว่าการทดลองเชิงพฤติกรรมศาสตร์ในการกระตุ้นเตือนการจ่ายภาษีนี้อาจประสบความสำเร็จในการช่วยพัฒนาการบริหารจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของไทยหรือไม่อย่างไรเนื่องจาก อปท. อาจมีกลไกจัดการเชิงสถาบันในงานจัดเก็บภาษีที่ยังไม่เข้มแข็งนัก (Weak local tax institutions) มาตรการกระตุ้นเตือนจึงอาจเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการพัฒนารายได้ท้องถิ่นที่มีผลสัมฤทธิ์สูงโดยจะนำมาประยุกต์ใช้กับการเร่งรัดจัดเก็บภาษีป้ายของ อปท.

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วีระศักดิ์ เครือเทพ (2565) ทำการวิจัยเรื่อง นวัตกรรมพัฒนารายได้ท้องถิ่นการพัฒนาตัวแบบและบทเรียนสำคัญจากการวิจัยเชิงทดลอง จากการศึกษาพบว่าแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) โดยประยุกต์ใช้แนวคิดเชิงระบบและเชิงพฤติกรรมศาสตร์ (Institutional and Behavioral Approaches) การสร้างความร่วมมือระหว่าง อปท. ในด้านข้อมูล ผู้เสียภาษี การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการยื่นชำระภาษีท้องถิ่น การกระตุ้นเตือนการชำระภาษี ด้วยมาตรการเชิงพฤติกรรม และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการเก็บภาษีท้องถิ่น ได้ผลลัพธ์ที่ดีวัดผลจากฐานข้อมูลการจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นจากเดิม ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนารายได้ท้องถิ่นได้

ภาวิณี ช่วยประคอง (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามความเป็นอิสระด้านการคลังท้องถิ่นของประเทศไทยผ่านการบริหารภาษีป้ายและการโฆษณา: ประเทศฟิลิปปินส์และประเทศไทย-ใครก้าวหน้ากว่ากัน จากการศึกษาโดยการเปรียบเทียบพบว่ากลุ่มกำลังพัฒนาประเทศในอาเซียนมีการหยิบยกคลังประเทศฟิลิปปินส์และคลังประเทศไทยในส่วนของการจัดเก็บรายได้ท้องถิ่น ซึ่งหยิบยกนำส่วนของภาษีป้าย โดยนำข้อมูลด้านกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ พบว่าการจัดเก็บภาษีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศฟิลิปปินส์ สามารถที่จะกำหนดอัตราภาษี รวมถึงกำหนดมาตราช่วยเหลือเจ้าของป้ายโดยการลดอัตราภาษีได้ด้วยตนเอง ขณะที่ประเทศไทยนั้นรัฐบาลเป็นผู้กำหนดโครงสร้างภาษีแล้วประกาศใช้โดยมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด จึงทำให้มีอิสระทางการคลังน้อยกว่าประเทศฟิลิปปินส์ ดังนั้น เพื่อเพิ่มการกระจายอำนาจทางการคลังในส่วนของการจัดเก็บภาษีป้ายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ผู้กำหนดนโยบายอาจต้องปรับโครงสร้างภาษีป้ายให้มีอิสระทางการคลังมากยิ่งขึ้น

โดยการประยุกต์ใช้ข้อดีการจัดเก็บภาษีป้ายจากคลังประเทศฟิลิปปินส์ เพื่อเพิ่มความสามารถในการตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง ซึ่งจะช่วยยกระดับให้นโยบายการกระจายอำนาจในประเทศไทยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นจุดสำคัญในการกระจายอำนาจกับท้องถิ่นในประเทศไทยในอนาคต

พวงแก้ว แสงบุญเรือง (2558) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบรมที่เหมาะสมกับการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลกรณิศึกษาตำบลแม่แจ่ม อำเภอแม่แจ่มจังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่าการพัฒนาชุดฝึกอบรมและวิเคราะห์ผลสำเร็จด้านความเข้าใจเกี่ยวกับการชำระภาษีของประชาชน สรุปได้ว่ากลุ่มที่ได้รับการอบรมผ่านชุดฝึกที่สร้างขึ้นมีความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหา มากกว่ากลุ่มที่ได้รับแค่เอกสารแผ่นพับ ตามที่ประชาชนแจ้งว่าเนื้อหาไม่ละเอียดเข้าใจยาก ในส่วนของระเบียบและข้อกฎหมาย

พัชร แก้วรุ่งคำ (2556) ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลคำชะอี อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร จากการศึกษาพบว่าวัตถุประสงค์การวิจัยนี้ศึกษาขั้นตอนการจัดเก็บภาษีของเทศบาล โดยศึกษาปัญหาของการจัดเก็บภาษี และหาวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ โดยศึกษาข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1) คู่มือการทำงานที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี 2) แบบสอบถามผู้มาชำระภาษี 3) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พนักงานภายในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษี สรุปผลพบว่าขั้นตอนการจัดเก็บภาษีในปัจจุบันได้ดำเนินการตามเอกสารคู่มือการจัดเก็บภาษี ซึ่งมีปัญหาการจัดเก็บภาษี กล่าวคือในส่วนของการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลยังเข้าไม่ถึงคนในชุมชนทั่วทุกพื้นที่ จึงทำให้ประชาชนบางพื้นที่ไม่เข้าใจถึงหน้าที่ของตนที่ต้องชำระภาษี และการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนด เอกสารที่เตรียมนำเสนอเกิดกหล่นในการตรวจสอบรายชื่อผู้เสียภาษี และผู้เสียภาษีบางท่านไม่ทราบถึงข้อกำหนดระยะเวลาในการยื่นเอกสารแสดงรายการ จึงทำให้ผู้เสียภาษีไม่พอใจเจ้าหน้าที่ประเมิน ผู้เสียภาษีไม่ยอมชำระภาษีเพราะมองว่าเป็นภาษีซ้ำซ้อน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไม่กล้าใช้ระเบียบกฎหมายกับผู้ค้างชำระภาษี เนื่องจากอิทธิพลทางการเมืองท้องถิ่นอาจทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่ชำระภาษีถูกต้อง ซึ่งมีแนวทางการปรับปรุงพอสรุปได้ว่าเทศบาลควรเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนหรือผู้เสียภาษี และกำชับเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติงานด้วยความละเอียดรอบคอบในการตรวจสอบรายชื่อผู้เสียภาษี และต้องเพิ่มความรู้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โดยการส่งเข้าอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมกลับมาใช้ในปฏิบัติงานให้เกิดความถูกต้องและรวดเร็ว

กรณ์ ธาตุธิกรณ์ (2562) ทำวิจัยเรื่อง คุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีป้ายในพื้นที่สำนักงานเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบความพอใจในการบริการของผู้มาชำระภาษีป้าย ผ่านเครื่องมือการสัมภาษณ์และการออกแบบสอบถามผู้ชำระภาษีป้ายในเขตเทศบาล โดยใช้ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ความพอใจในการบริการ ผลการวิจัยพบว่าผู้เสียภาษีที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจวัดค่าได้เหมือนกัน แต่ด้านอายุ และรายได้ มีระดับความพึงพอใจที่ต่างกัน ซึ่งการบริการที่เป็นรูปธรรมมีความน่าเชื่อถือ รวมถึงการบริการที่รวดเร็ว ส่งผลต่อความพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธเนศ วงศ์ยานนาวา (2564) ทำวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการเก็บภาษีอากร กรณีการจัดเก็บภาษีป้ายในองค์การบริหารส่วนตำบล 3 แห่ง จากการศึกษาพบว่า การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) โดยวิธีวิจัยเชิงทดลองในการบริหารจัดการเก็บภาษีป้ายขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ อบต.เกาะยอ จ.สงขลา อบต.ดอนแก้ว จ.เชียงใหม่ และ อบต.โนนโพน จ.อุบลราชธานี มาตรการทดลองนี้ได้แก่การจัดตั้งเครือข่ายภาคประชาสังคม อบรบให้ความรู้ในกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และกำหนดบทบาทและพื้นที่รับผิดชอบในการดูแลตรวจตราป้าย การทดลองเชิงปฏิบัติการครั้งนี้พบว่าได้ผลสำเร็จที่ดี สร้างความเข้มแข็งและความมั่นใจให้กับภาคประชาชนในการดูแลและจัดระเบียบป้ายในชุมชนโดยใช้เครื่องมือทางภาษีอากร ส่งเสริมความโปร่งใสแก่ระบบบริหารจัดการเก็บภาษีป้าย และมีแนวโน้มที่จะช่วยเพิ่มรายได้ภาษีป้ายให้แก่ อบต. โดยการวิจัยครั้งนี้สะท้อนว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางภาษีและการดูแลจัดการชุมชนเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ และควรผลักดันให้มีการขยายผลในวงกว้างต่อไป

รวีวรรณ อินทริวิชา (2560) ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดมหาสารคาม จากการศึกษาพบการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งได้ลงพื้นที่จริงให้ทำแบบสอบถามในพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม โดยเลือกที่จะศึกษาประชากรทั้งหมด 400 ท่าน ผลการศึกษาวิจัย พบว่าประชาชนทราบได้ถึงหน้าที่ของตนเองที่ต้องชำระภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้ายภาษี ให้แก่เทศบาลถึงร้อยละ 85.50 ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่มองว่าภาษีที่เทศบาลจัดเก็บมีความเหมาะสม และขั้นตอนในการชำระภาษีไม่ยุ่งยากซึ่งทั้งหมดล้วนเหมาะสมสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจของสังคม

วาสน์ ถาปินตา (2554) ทำวิจัยเรื่อง ความสูญเสียทางการเงินของการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด จากการศึกษาพบรายได้ในส่วนที่ไม่สามารถเก็บได้ของของเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด พบว่าการจัดเก็บภาษีได้ตกไปร้อยละยี่สิบห้าจุดหก นั้นเกิดจากช่องว่างทางกฎหมายที่เกิดจากโครงสร้างของระเบียบภาษีโรงเรือนและที่ดิน จึงมีความเห็นว่าควรให้คณะของผู้บริหารตัดสินใจแก้ไขในกฎระเบียบได้เองเพราะในอนาคตส่วนของท้องถิ่นต้องพึ่งพาตัวเองมากขึ้น

สุมาลี เถลิ้มวงศ์ (2563) ทำวิจัยเรื่อง การบริหารการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี จากการศึกษาพบการดำเนินการวางแผนจัดเก็บภาษีขององค์กร และศึกษาขั้นตอนการจัดเก็บภาษีโดยใช้กลุ่มตัวอย่างได้แก่ประชาชนผู้เสียภาษีในเขตผลการศึกษาพบว่าการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับความพอใจปานกลางโดยพิจารณาจากการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย สิ่งที่ส่งผลต่อระดับความพอใจคือการประชาสัมพันธ์และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

วินิจ อนันตวงศ์ (2559) ทำวิจัยเรื่อง ช่องทางการรับรู้ข้อมูลและความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากการศึกษาพบช่องทางการประชาสัมพันธ์ในส่วนของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางเสียงตามสาย รองลงมาคือช่องทางเว็บไซต์ ป้ายประชาสัมพันธ์ และหนังสือราชการ ตามลำดับ

โดยประชาชนในพื้นที่พึงพอใจต่อการรับบริการด้านชำระภาษีทุกด้านที่มีขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม

จรัสศักดิ์ บางท่าไม้ และคณะ (2560) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น เทศบาลตำบลค้ำน้ำแซบ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดอุดรธานี จากการศึกษาพบความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของประชาชน และการเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษี โดยเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยจากประชาชนผู้เสียภาษี เจ้าหน้าที่ และผู้บริหาร โดยลงพื้นที่สัมภาษณ์ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาแล้วสร้างข้อสรุปจากแบบสอบถาม พบว่า ความรู้เกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นบทลงโทษในการไม่ชำระภาษี รวมถึงการผ่อนชำระอยู่ในระดับน้อย จึงเสนอใช้กฎระเบียบบังคับใช้อย่างเคร่งครัดติดตามผู้ค้างชำระภาษี โดยใช้มาตรการบังคับคดีทางปกครอง

GRAD VRU

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การเพิ่มศักยภาพภาพการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย โดยการนำมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มศักยภาพในการจัดเก็บรายได้ในส่วนของภาษีป้าย นำไปใช้ในพื้นที่ที่ทำการวิจัยของเทศบาลเมืองท่าโขลง โดยมีขอบเขตการศึกษาฐานข้อมูลภาษีป้ายและกระบวนการทำงานของงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน รวมถึงทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจากประสบการณ์ของไทยและต่างประเทศ และประมวลเป็นแนวทางการใช้มาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชน ในพื้นที่บางส่วนของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี และสรุปผลถอดบทเรียนเชิงนโยบายที่สำคัญสำหรับภาพรวมการพัฒนารายได้ท้องถิ่นที่ได้ประมวลขึ้น พร้อมกับผลการทดลองในพื้นที่ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 วิธีกรวิจัย

ผู้ศึกษาได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 วิธี

1. การศึกษาข้อมูลจากเอกสารเป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ทั้งที่เป็นแนวคิดผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวทางการเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย และฐานข้อมูลป้ายภาษีของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี
2. การวิจัยโดยนำมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนรวมกันลงพื้นที่ที่ตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชน รวมถึงการใช้มาตรการเชิงพฤติกรรมในการกระตุ้นเตือนการชำระภาษีป้าย ในประชากรของกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองท่าโขลง

3.2 การใช้มาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชนในกลุ่มตัวอย่าง

การใช้มาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชนในกลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตของเทศบาลเมืองท่าโขลง แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการคัดเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากมีการลงสำรวจพื้นที่จริง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องขออนุญาตรวมถึงสอบถามความเหมาะสมจากผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้วิธีคัดเลือกกลุ่มชุมชนจากการสัมภาษณ์ ทั้ง 3 ท่าน ดังนี้ 1.ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกเทศมนตรี) 2.ผู้ประเมินภาษี (ปลัดเทศบาล) 3.ผู้อำนวยการกองคลัง ซึ่งได้ผลจากการสัมภาษณ์ทั้ง 3 ท่าน ให้ความคิดเห็นที่ตรงกันว่าควรเป็นในส่วนของ หมู่ 11 ถึง ตำบลคลองสอง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพราะเป็นแห่งกลุ่มชุมชนที่มีการประกอบการค้าไม่หนาแน่น เนื่องจากทำเลทางการค้าของผู้ประกอบการในชุมชนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดีนัก โดยเทียบจากจำนวนคนในชุมชนอื่นและการคมนาคม

ผ่านไปมาของลูกค้า จึงทำให้สถานประกอบการค้าและป้ายโฆษณาน้อยตามไปด้วย ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระศักดิ์ เครือเทพ (2565) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการนำมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชนความให้มีผลลัพธ์เหมาะสมควรเลือกเฉพาะในชุมชนขนาดเล็กที่มีจำนวนป้ายน้อย

ขั้นตอนที่ 2 คัดเลือกอาสาสมัครประชาชนในหมู่บ้านหรือประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง เพื่อหาอาสาสมัคร จำนวน 10 ท่าน โดยใช้วิธีการประกาศรับผู้สมัครจากความสมัครใจผ่านเสียงตามสายในชุมชนและผ่านประธานชุมชนเป็นผู้ประชาสัมพันธ์ และฝึกอบรมให้มีความรู้ความชำนาญในการตรวจตราและสำรวจโฆษณาต่าง ๆ ที่ติดตั้งภายในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) โดยแยกตามกลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานจัดเก็บรายได้ในส่วนของภาษีป้าย กลุ่ม 1 ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกเทศมนตรี) ผู้ประเมินภาษี (ปลัดเทศบาล) ผู้อำนวยการกองคลัง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ และเจ้าหน้าที่สำรวจข้อมูลแผนที่ภาษี และกลุ่ม 2 ได้แก่ ประชาชนที่ชำระภาษีป้าย ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับด้านกระบวนการทำงาน และวัสดุอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 3 ข้อคำถามด้านอุปสรรคปัญหาการปฏิบัติงาน และพื้นที่ที่ต้องการสำรวจ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูล ตามประเภทเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้ คือ

3.4.1 ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบริหารจัดการจัดเก็บรายได้ของ อปท. ทั้งจากประสบการณ์ของไทยและต่างประเทศ

3.4.2 ผู้วิจัยทำการประสานงานกับผู้ให้ข้อมูล ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกเทศมนตรี) ผู้ประเมินภาษี (ปลัดเทศบาล) ผู้อำนวยการกองคลัง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ เจ้าหน้าที่งานสำรวจแผนที่ภาษี ประธานชุมชนหมู่ 11 และประชาชนผู้ชำระภาษีป้ายในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง โดยนัดหมายวัน เวลา จากผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 24 คน ดังนี้

1. ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกเทศมนตรี)	1	คน
2. ผู้ประเมินภาษี (ปลัดเทศบาล)	1	คน
3. ผู้อำนวยการกองคลัง	1	คน
4. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับภาษีป้าย	10	คน
5. ประธานชุมชนหมู่ 11	1	คน
6. ประชาชนผู้ชำระภาษีป้าย	10	คน

3.4.3 ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลจากการนำมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชน โดยสำรวจความเปลี่ยนแปลงของฐานข้อมูลป้าย

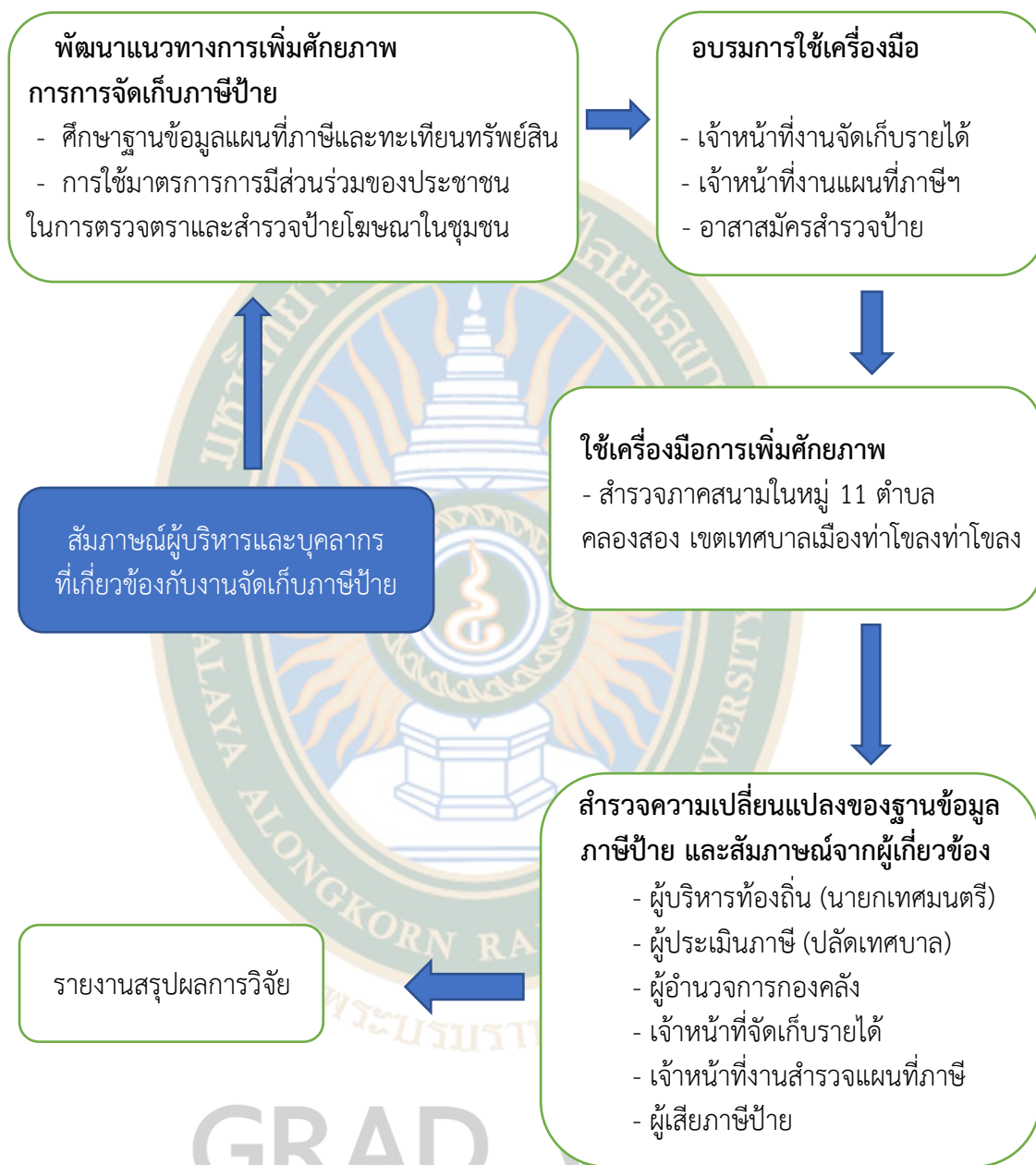
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลขณะเก็บรวบรวมข้อมูลจนกระทั่งได้ครบตามที่ต้องการ แล้วจึงทำการวิเคราะห์สรุปอีกครั้ง เพื่อนำเสนอในลักษณะการบรรยายเชิงพรรณนา โดยศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และรวบรวมข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์ข้อมูลจากความแตกต่างของจำนวนฐานข้อมูลป้าย ในพื้นที่ทำการสำรวจภาคสนาม ก่อนและหลังการลงพื้นที่

3.6 แนวทางการดำเนินการ

ด้วยทรัพยากรบุคคลของพนักงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เทศบาลเมืองท่าโขลงมีจำกัดและพื้นที่ความรับผิดชอบมีเยอะจึงเกิดความคิดที่จะศึกษาวิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการนำมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่เข้ามาช่วยในการสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชนของตนเอง โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบริหารจัดการเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งจากประสบการณ์ของไทยและต่างประเทศ พร้อมสนับสนุนความรู้และเครื่องมือจากหน่วยงานเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี เพื่อให้เกิดการผลลัพธ์ที่ดี โดยมีวิธีการและแนวทางการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

GRAD VRU

ภาพที่ 4 แนวทางการดำเนินการศึกษาเรื่อง การเพิ่มศักยภาพภาพการจัดเก็บภาษี ป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี เพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้ายในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง
2. เพื่อศึกษาแนวทางเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ผู้วิจัยได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมนำมาวิเคราะห์เพื่อนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยจะนำเสนอผลของการวิจัยดังต่อไปนี้

4.1 ฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวเขตพื้นที่การปกครอง และฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลรวมถึงการสรุปฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้าย ดังนี้

4.1.1 แนวเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

เทศบาลเมืองท่าโขลงมีพื้นที่ 63 ตารางกิโลเมตร มีทั้งหมด 20 หมู่ แยกออกเป็น 2 ตำบล คือ ตำบลคลองหนึ่ง และตำบลคลองสอง มีแนวเขตทางทิศเหนือติดกับองค์การบริหารส่วนตำบลพะยอม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทิศตะวันออกติดกับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม จังหวัดปทุมธานี ทิศตะวันตกติดกับองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงรากน้อย จังหวัดปทุมธานี และทิศใต้ติดกับเทศบาลเมืองคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยพื้นที่ของเทศบาลเมืองท่าโขลง มีแหล่งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ได้แก่ นิคมนวนคร และศูนย์การค้าขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศ คือ ตลาดไท จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของเทศบาลฯ พบว่าเป็นพื้นที่ที่มีความหนาแน่นสูงทั้งประชากรและสิ่งปลูกสร้างหนาแน่น มีการแบ่งแนวเขตตามเครื่องมือช่วยสำรวจพื้นที่โดยโปรแกรมประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (LTAX GIS) แบ่งออกเป็น 20 เขต (Zone) โดยมีพื้นที่ประกอบการค้าเชิงพาณิชย์กรรมหนาแน่น 9 เขต (Zone) ประกอบด้วย Zone 03 หมู่ที่ 20 ตำบลคลองหนึ่ง, Zone 04 หมู่ที่ 14 ตำบลคลองหนึ่ง, Zone 06 หมู่ที่ 19 ตำบลคลองหนึ่ง, Zone 07 หมู่ที่ 13 ตำบลคลองหนึ่ง, Zone 08 หมู่ที่ 12 ตำบลคลองหนึ่ง, Zone 11 หมู่ที่ 11 ตำบลคลองหนึ่ง, Zone 14 หมู่ที่ 10 ตำบลคลองหนึ่ง, Zone 16 หมู่ที่ 9 ตำบลคลองหนึ่ง และ Zone 18 หมู่ที่ 18 ตำบลคลองหนึ่ง และพื้นที่เขต Zone ที่เหลือเป็นพื้นที่อยู่อาศัย และพื้นที่ประกอบเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ดังรูปภาพแสดงแนวเขตดังต่อไปนี้

ภาพที่ 5 การแบ่งแนวเขตทั้ง 20 เขต (Zone) พื้นที่เทศบาลเมืองท่าโขลง

4.1.2 ฐานข้อมูลภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

จากการสืบค้นฐานข้อมูลป้ายผ่านในระบบแพลตฟอร์มจัดการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพร้อมภาษีป้าย (CU-TaxGo) พบจำนวนป้ายทั้งหมด 1,437 ป้าย ทั้งนี้ จากการตรวจสอบพื้นที่ทั้งหมด 20 เขต (Zone) จะพบว่าพื้นที่ที่มีจำนวนป้ายในฐานข้อมูลน้อยที่สุดคือ Zone 12 หมู่ที่ 11 ตำบลคลองสอง มีทั้งหมด 10 ป้าย พื้นที่โดยรวมเป็นพื้นที่อยู่อาศัยแหล่งชุมชนและพื้นที่ทำเกษตรกรรม ประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้บริหารและพนักงาน ซึ่งตอบไปในทิศทางเดียวกันที่ว่าชุมชนหมู่ที่ 11 ตำบลคลองสองนั้นมีประชาชนอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ และไม่ค่อยมีการประกอบการค้าเชิงพาณิชย์ กรรมที่หนาแน่น การลงพื้นที่สำรวจข้อมูลป้ายของพนักงานสำรวจก็จะไม่นับ จึงทำให้มีข้อมูลไม่มากนัก ตามที่เทศบาลเมืองท่าโขลงมีพื้นที่การสำรวจข้อมูลทั้งหมดที่ 63 ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีขนาดใหญ่เกินกว่ากำลังของพนักงานสำรวจที่มีอยู่ 15 คน เมื่อเทียบกับขนาดพื้นที่และความหนาแน่นของแปลงที่ดินที่มีมากถึง 44,128 แปลง หรือคิดเป็น 1 พนักงานสำรวจต้องสำรวจพื้นที่ 2,942 แปลง หรือ 1 พนักงานสำรวจต่อ 4.2 ตารางกิโลเมตร รวมถึงการไม่ให้ความร่วมมือจากผู้ประกอบการค้าในการสำรวจข้อมูลป้าย ซึ่งเป็นปัญหามากต่อการเก็บข้อมูลป้าย โดยผู้วิจัยจัดทำข้อมูลการแสดงผลข้อมูลป้าย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลจำนวนป้ายในแต่ละเขต (Zone) ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

เขต (Zone)	จำนวนป้ายในระบบแพลตฟอร์มจัดการภาษีที่ดินและ สิ่งปลูกสร้างพร้อมภาษีป้าย (CU-TaXGo)
เขต (Zone) 1	12
เขต (Zone) 2	15
เขต (Zone) 3	143
เขต (Zone) 4	125
เขต (Zone) 5	11
เขต (Zone) 6	154
เขต (Zone) 7	148
เขต (Zone) 8	13
เขต (Zone) 9	115
เขต (Zone) 10	12
เขต (Zone) 11	10
เขต (Zone) 12	11
เขต (Zone) 13	131
เขต (Zone) 14	123
เขต (Zone) 15	12
เขต (Zone) 16	125
เขต (Zone) 17	12
เขต (Zone) 18	135
เขต (Zone) 19	11
เขต (Zone) 20	119
รวม 20 เขต (Zone)	1,437 ป้าย

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลจำนวนป้ายในแต่ละเขต (Zone) ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง ทั้งหมดนั้นจะสังเกตได้ว่ามีข้อมูลป้ายที่มีการบันทึกลงระบบแพลตฟอร์มจัดการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพร้อมภาษีป้าย (CU-TaXGo) นั้นอาจน้อยกว่าความเป็นจริงเมื่อเทียบกับข้อมูลแนวเขตเทศบาลฯ ที่มีถึง 63 ตารางกิโลเมตร จากการสัมภาษณ์ปัญหาด้านการสำรวจภาคสนามและการบันทึกข้อมูลป้ายนั้นพบว่าการใช้ระบบแพลตฟอร์มจัดการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพร้อมภาษีป้าย (CU-TaXGo) ของพนักงานที่เกี่ยวข้องพบว่าการเก็บบันทึกข้อมูลภาษีป้ายนั้นใช้งานเครื่องมือบันทึกข้อมูลป้ายยังไม่ชำนาญ เนื่องจากพนักงานสำรวจแผนที่ภาษีหลายท่านไม่มีความรู้ในโปรแกรมและไม่สามารถใช้งานคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้ ประกอบกับโปรแกรมช่วยบันทึกข้อมูลป้ายเพิ่งจะมีการเริ่มใช้ในหน่วยงานปี พ.ศ. 2564 จึงทำให้พนักงานมีปัญหาด้านการบันทึกข้อมูลป้าย ทั้งยังเรื่องของปัญหาด้านบุคลากรไม่เพียงพอต่อการสำรวจภาคสนามในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

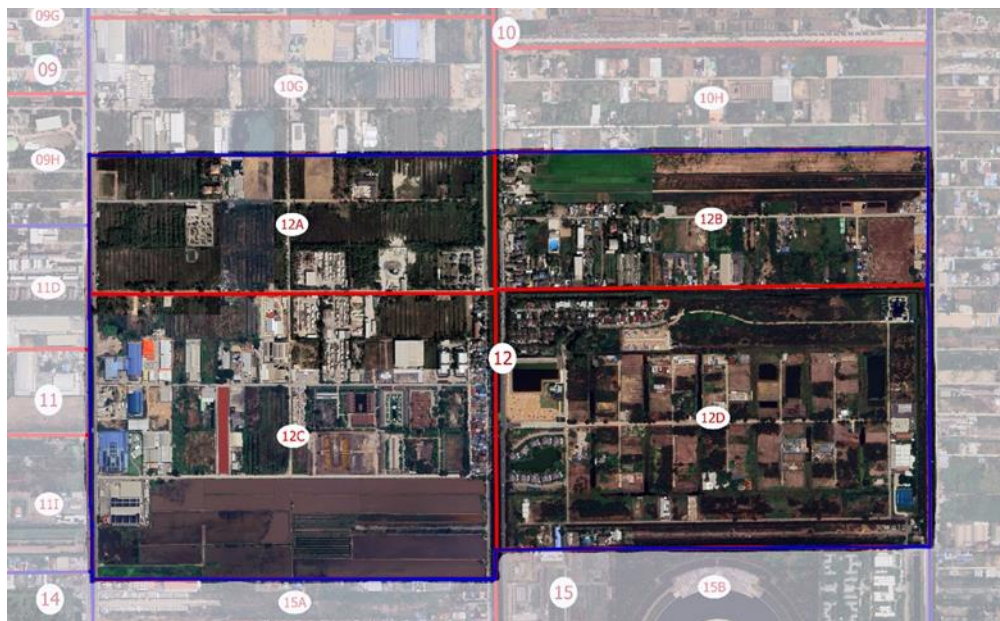
ภาพที่ 6 สัมภาษณ์ผู้บริหาร รองปลัดเทศบาลเมืองท่าโขลง

ภาพที่ 7 สัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้อำนวยการกองคลังเทศบาลเมืองท่าโขลง

4.2 การลงพื้นที่ทำวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลป้ายภาษี เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

ผู้วิจัยศึกษาแนวทางการเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้ายจากงานวิจัยอื่น และนำมาวิเคราะห์เพื่อปรับใช้สำหรับการศึกษาในเขตพื้นที่หมู่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับพื้นที่การทำวิจัยมากที่สุด

ภาพที่ 8 เขต Zone 12 หมู่ที่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ผลการศึกษางานวิจัยและศึกษาฐานข้อมูลภาษีป้ายของงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เทศบาลเมืองท่าโขลง พบว่า มีข้อมูลป้ายที่ตกหล่นจากการสำรวจในชุมชนที่มีประชากรอยู่อาศัยและพื้นที่ทำเกษตรกรรม ซึ่งเกิดจากปัญหาด้านบุคลากรไม่เพียงพอต่อการสำรวจพื้นที่ เนื่องจากมีจำนวนเจ้าหน้าที่สำรวจเพียง 15 ท่าน ต่อพื้นที่ 63 ตารางกิโลเมตร ทั้งการแบ่งพื้นที่สำรวจข้อมูลตามหมวดอักษรทำให้ไม่มีพนักงานประจำตามเขต (Zone) จึงทำให้การสำรวจกระจายทุกพื้นที่ซึ่งทำให้เจ้าหน้าที่ขาดความชำนาญในพื้นที่ข้อมูลจึงอาจตกหล่น ผู้วิจัยจึงนำหลักการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ร่วมกันสำรวจตรวจตราป้ายโฆษณาในชุมชน โดยคำนึงถึงพื้นที่สำรวจต้องไม่มากจนเกินไปเพราะกลุ่มจิตอาสาที่ตั้งขึ้นมาทำงานด้วยความสมัครใจไม่มีค่าตอบแทนให้แต่อย่างใด ซึ่งจะได้แต่ความรู้ด้านการสำรวจภาคสนามและข้อพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ในการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลป้ายและการแบ่งประเภทป้ายเพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2563 ทั้งนี้ งานที่ให้กลุ่มจิตอาสาทำร่วมกันทำนั้นจึงต้องไม่หนักจนเกิดความเหนื่อยจนเกินไป จึงจะเกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อข้อมูลป้ายที่อาจเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มีอยู่ดังต่อไปนี้

4.2.1 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลป้ายโฆษณา เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่หมู่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง เพื่อทำการวิจัยโดยการนัดประธานชุมชนหมู่ 11 คือ คุณราพีง หางแก้ว ร่วมถึงกลุ่มจิตอาสาคนในชุมชนร่วมประชุมรับฟังวิธีการสำรวจข้อมูลป้าย ร่วมถึงกฎเกณฑ์วิธีปฏิบัติต่อการเก็บข้อมูลป้าย ในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง พร้อมทั้งลงพื้นที่สำรวจพื้นที่เก็บข้อมูลป้ายในสถานที่จริง

ภาพที่ 9 ลงพื้นที่พูดคุยขอความร่วมมือกับประธานชุมชนหมู่ 11 ตำบลคลองสอง

ภาพที่ 10 การอบรมวิธีการสำรวจข้อมูลป้าย ร่วมถึงกฎเกณฑ์วิธีการปฏิบัติการสำรวจข้อมูลป้าย

ผลจากการลงพื้นที่จริงในการสำรวจข้อมูลป้ายในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง เพื่อเก็บข้อมูลป้ายที่เข้าข่ายที่จะต้องชำระภาษีกับทางเทศบาลเมืองท่าโขลง จากเดิมที่มีฐานข้อมูลภาษีป้ายอยู่ที่ 10 ป้าย และกลุ่มจิตอาสาลงพื้นที่สำรวจป้ายได้เพิ่มเติมอีกมีจำนวน 13 ป้าย รวมเป็น 23 ป้าย และการจัดเก็บรายได้ภาษีป้ายในหมู่ 11 ประจำปี 2566 เพิ่มขึ้น 2,017.20 บาท (ไตรมาส 4 ภาษีป้าย เก็บร้อยละ 25) บาท ดังตารางแสดงรายการข้อมูลป้ายทั้งใหม่และเก่า ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ฐานข้อมูลป้ายที่มีอยู่แล้วในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง จำนวน 10 ป้าย

ลำดับ	ป้ายที่มีอยู่ในฐานระบบ	ประเภทป้ายและ อัตราภาษี	รูปภาพป้าย
1	ติดตั้งบ้านเลขที่ 33/23	ประเภทป้าย 2(ข) อัตราภาษี 26.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
2	ติดตั้งบ้านเลขที่ 37/6	ประเภทป้าย 3(ข) อัตราภาษี 50.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
3	ติดตั้งบ้านเลขที่ 37	ประเภทป้าย 3(ข) อัตราภาษี 50.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
4	ติดตั้งบ้านเลขที่ 37	ประเภทป้าย 2(ข) อัตราภาษี 26.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
5	ติดตั้งบ้านเลขที่ 37/37	ประเภทป้าย 3(ข) อัตราภาษี 50.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
6	ติดตั้งบ้านเลขที่ 37/3	ประเภทป้าย 2(ข) อัตราภาษี 26.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
7	ติดตั้งบ้านเลขที่ 37/3	ประเภทป้าย 2(ข) อัตราภาษี 26.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
8	ติดตั้งบ้านเลขที่ 37/3	ประเภทป้าย 3(ข) อัตราภาษี 50.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
9	สาขา 18925	ประเภทป้าย 2(ข) อัตราภาษี 26.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
10	สาขา 18925	ประเภทป้าย 3(ข) อัตราภาษี 50.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	

ตารางแสดงข้อมูลป้ายจากการที่กลุ่มจิตอาสาร่วมกันลงพื้นที่สำรวจข้อมูลป้ายภาษีในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง ร่วมกับประธานชุมชนหมู่ 11 และผู้ทำวิจัย โดยเก็บข้อมูลป้ายพร้อมกับสัมภาษณ์เจ้าของป้ายโดยมีข้อมูลป้ายเพิ่มขึ้น 13 ป้าย ดังนี้

ตารางที่ 3 ข้อมูลป้ายจากการสำรวจป้ายภาษีในหมู่ 11 คลองสอง เพิ่มขึ้นจำนวน 13 ป้าย

ลำดับ	ป้ายที่มีอยู่ในฐานระบบ	ประเภทป้าย และ อัตราภาษี	รูปภาพป้าย
1	บ้านเลขที่ 12/2	ประเภทป้าย 1(ข) อัตราภาษี 5.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
2	บ้านเลขที่ 12/1	ประเภทป้าย 2(ข) อัตราภาษี 26.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
3	ติดตั้งบ้านเลขที่ 12/11	ประเภทป้าย 2(ข) อัตราภาษี 26.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
4	ติดตั้งเลขที่ 25/4	ประเภทป้าย 1(ข) อัตราภาษี 5.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
5	ติดตั้งบ้านเลขที่ 3/11	ประเภทป้าย 1(ข) อัตราภาษี 5.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
6	ติดตั้งบ้านเลขที่ 23/2	ประเภทป้าย 1(ข) อัตราภาษี 5.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
7	ติดตั้งบ้านเลขที่ 45	ประเภทป้าย 3(ข) อัตราภาษี 50.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
8	ติดตั้งบ้านเลขที่ 45	ประเภทป้าย 2(ข) อัตราภาษี 26.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
9	ติดตั้งบ้านเลขที่ 49/9	ประเภทป้าย 1(ข) อัตราภาษี 5.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
10	ติดตั้งบ้านเลขที่ 68/28	ประเภทป้าย 3(ข) อัตราภาษี 50.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
11	(เช่าที่ดินเปล่าปลูกสร้าง อาคาร)	ประเภทป้าย 1(ข) อัตราภาษี 5.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
12	ติดตั้งบ้านเลขที่ 19/1	ประเภทป้าย 2(ข) อัตราภาษี 26.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	
13	ตั้งริมคลองสอง ม.11	ประเภทป้าย 2(ข) อัตราภาษี 26.00 บาท ต่อ 500 ตร. ช.ม.	

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบฐานข้อมูล และการจัดเก็บภาษีป้ายในหมู่ที่ 11 ตำบลคลองสอง
ระหว่างปี พ.ศ. 2565 และปี พ.ศ. 2566

	2565	2566	เพิ่มขึ้น	คิดเป็นร้อยละ
ฐานข้อมูลป้าย	10	23	13	130%
จัดเก็บรายได้	49,630	51,647.20	2,017.20 (ไตรมาส 4 ภาษีป้าย เก็บร้อยละ 25)	4.06%

4.2.2 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลความคิดเห็นการชำระภาษีป้าย ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานขออนุญาตท่านนายกเทศมนตรีเมืองท่าโขลง และประธานชุมชนในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง เพื่อขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูลป้ายเพิ่มเติมที่อาจมีการตกหล่น พร้อมทั้งสัมภาษณ์ประชาชนเจ้าของป้ายรวมทั้ง 13 ท่าน ที่เก็บข้อมูลป้ายมาเพิ่มเติมได้ จากการสัมภาษณ์คำถามความพึงพอใจในการจัดเก็บข้อมูลภาษีป้าย และการชำระภาษีป้าย ผู้วิจัยจับประเด็นคำถามที่เป็นไปในทางเดียวกันได้ 3 ประเด็น โดยจะสรุปผลจากการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 จากคำถามที่ว่าท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่สำรวจข้อมูลป้ายมีความรู้ความเข้าใจในการสำรวจข้อมูลป้ายหรือไม่ คำตอบที่ได้จะตอบไปในแนวทางเดียวกันที่ว่า ผู้สำรวจป้ายสามารถตอบข้อมูลด้านการแบ่งประเภทป้ายและการวัดขนาดกว้างคูณยาวได้ แต่ยังไม่เข้าใจข้อมูลด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนอกเหนือจากการสำรวจป้ายได้มากเท่าที่ควร เช่น คำถามที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาการชำระภาษีป้าย

ประเด็นที่ 2 จากคำถามว่าท่านมีความพึงพอใจกับการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลป้ายของกลุ่มจิตอาสา เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลการจัดเก็บภาษีป้ายหรือไหม คำตอบที่ได้จะเป็นไปใน 2 แนวทาง โดยแนวทางที่ 1 จากการที่กลุ่มจิตอาสาผู้สำรวจข้อมูลป้ายลงพื้นที่ในนอกวันเวลาราชการและยังไม่แต่งการชุดราชการหรือการแสดงออกว่าเป็นหน่วยงานราชการ ทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่นกับการที่ต้องให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล และแนวทางที่ 2 ขอบที่ผู้สำรวจเป็นคนที่คุณเคยรู้จักกันเพราะเป็นประธานชุมชนและเพื่อนบ้านในชุมชนเดียวกัน ทำให้กล้าที่จะสอบถามข้อมูลด้านการสำรวจของภาษีป้าย และฟังคำแนะนำการทำให้ป้ายที่ติดโฆษณาที่มีราคาที่ถูกกลง และสามารถจ่ายภาษีป้ายให้กับเทศบาลฯ ได้อย่างถูกต้อง

ประเด็นที่ 3 จากคำถามว่าท่านมีความพึงพอใจกับกระบวนการติดต่อเพื่อชำระภาษีป้ายหรือไม่ คำตอบคือ ไม่ค่อยจะพึงพอใจเพราะภาษีป้ายนั้น ต้องเดินทางเข้าไปชำระภาษีที่เทศบาลเมืองท่าโขลง จึงทำให้ต้องปิดร้านค้าหรือกิจการครึ่งวันหรืออาจทั้งวัน ทำให้ขาดรายได้ไม่เหมือนกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่จะมีจดหมายส่งมาให้ที่บ้านพร้อมกับช่องทางการชำระเงินผ่านระบบการโอนเข้าบัญชีเทศบาลเมืองท่าโขลง ทำให้สะดวกในการชำระภาษี

โดยสรุปแล้วประชาชนผู้เสียภาษีป้ายภายในชุมชนหมู่ที่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นกลุ่มที่ไม่รู้จักหรือไม่สนิทกับประธานชุมชนและกลุ่มจิตอาสา จึงทำให้กลุ่มแรกขาดความเชื่อมั่นต่อกลุ่มจิตอาสาที่ลงพื้นที่สำรวจภาคสนามเก็บข้อมูลป้ายโฆษณา เพราะกลุ่มจิตอาสาไม่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานรัฐหรือจากเทศบาลเมืองท่าโขลงอย่างเป็นทางการ และการจะให้ข้อมูลส่วนตัวจึงทำให้ประชาชนยังขาดความเชื่อมั่นอยู่ แต่กลุ่มที่สองมีความรู้จักสนิทกับประธานชุมชนและกลุ่มจิตอาสา จึงทำให้การลงพื้นที่สำรวจภาคสนามและให้ข้อมูลของผู้เสียภาษีเป็นไปอย่างง่ายดาย และในส่วนของกระบวนการติดต่อเพื่อชำระภาษีป้ายกับหน่วยงานของเทศบาลเมืองท่าโขลง ยังขาดความสะดวกสบายต่อการชำระภาษีป้าย เพราะต้องเดินทางมาชำระค่าภาษีป้ายที่หน่วยงานกองคลัง เทศบาลเมืองท่าโขลง

GRAD VRU

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง และ (2) เพื่อศึกษาแนวทางเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

การวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการโดยเก็บฐานข้อมูลภาษีรวมถึงวิธีการกระบวนการดำเนินงานสำรวจภาษีป้าย และการสัมภาษณ์ผู้บริหาร พนักงานผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับภาษีป้ายในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง และเจ้าของป้ายโฆษณา รวม จำนวน 24 ท่าน ประกอบด้วย นายกเทศมนตรีเมืองท่าโขลง ปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองคลัง พนักงานฝ่ายแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน พนักงานฝ่ายงานจัดเก็บรายได้เทศบาลเมืองท่าโขลง ประธานชุมชนหมู่ 11 และประชาชนผู้เป็นเจ้าของป้ายในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

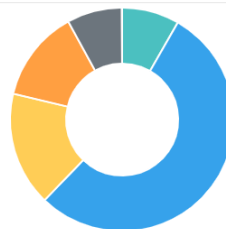
5.1.1 ฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยแนวเขตพื้นที่การปกครอง และฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง ดังนี้

ผลการศึกษาแนวเขตพื้นที่การปกครองของเทศบาลเมืองท่าโขลง มีพื้นที่ 63 ตารางกิโลเมตร หรือจำนวน 33,440 ไร่ 3 งาน 51.4 ตารางวา ประกอบด้วย 2 ตำบล ได้แก่ ตำบลคลองหนึ่ง และตำบลคลองสอง มี 12 หมู่ โดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เชิงพาณิชย์กรรม ชุมชนผู้อยู่อาศัย และเกษตรกรรมตามลำดับ ดังภาพที่ 5.1 ตารางจำแนกตามการใช้ประโยชน์ในแปลงที่ดิน ดังนี้

จำนวนตามการใช้ประโยชน์ในแปลงที่ดิน

ประเภท	จำนวน (แปลง)	เนื้อที่		
		ไร่	งาน	ตร.วา
เกษตรกรรม	3,721	7,221	0	9.37
อยู่อาศัย	24,205	4,326	0	88.93
อื่นๆ	7,426	15,487	0	94.2
ว่างเปล่า	5,962	5,900	1	31.92
ใช้ประโยชน์หลายประเภท	3,582	499	3	57.48
ทรัพย์สินรัฐบาลประโยชน์	0	0	0	0
ทรัพย์สินส่วนกลางที่เจ้าของใช้ร่วมกัน	6	6	0	66.5
Na.	3	0	0	3
รวม	44,905	33,440	3	51.4

ภาพที่ 11 ตารางจำแนกตามการใช้ประโยชน์ในแปลงที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเทศบาลเมืองท่าโขลง

จากการสืบค้นข้อมูลพบว่าในพื้นที่หมู่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีขนาดพื้นที่ 1.8 ตารางกิโลเมตร หรือจำนวน 1,125 ไร่ มีข้อมูลป้ายที่ใช้เก็บภาษีเดิมจำนวน 10 ป้าย และลักษณะการทำงานลงพื้นที่สำรวจข้อมูลของงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินพบว่าการแบ่งพื้นที่การสำรวจตามตัวอักษรภาษาไทยโดยจะแบ่งปริมาณงานตามเฉลี่ยให้เท่า ๆ กันและจะคำนึงตามความซับซ้อนของพื้นที่สำรวจด้วย กันตามพนักงานสำรวจข้อมูลแผนที่ภาษีฯ ดังตารางมอบหมายงานความรับผิดชอบหมวดอักษร ดังนี้

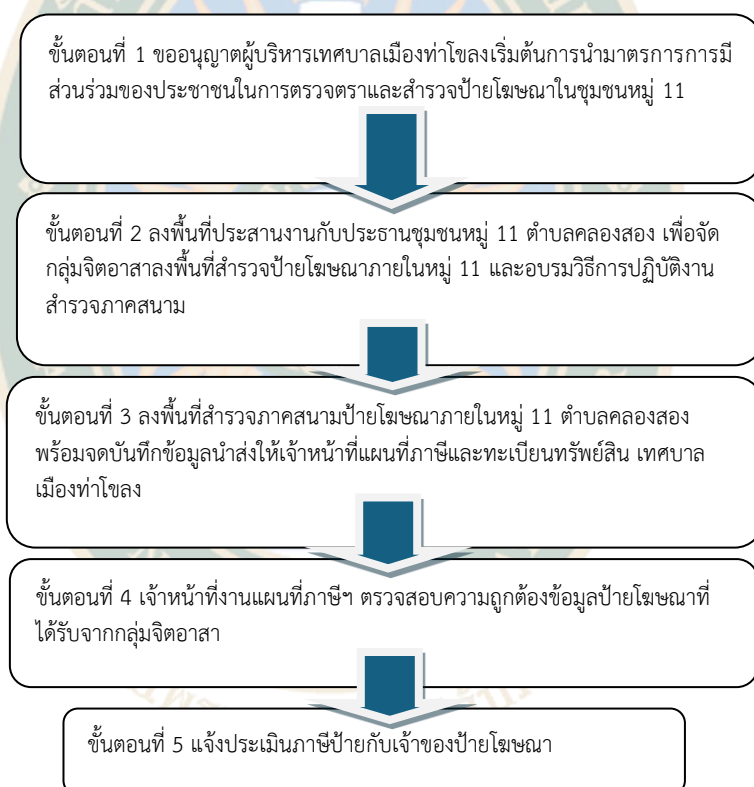
ตารางที่ 5 หมวดความรับผิดชอบการทำงานสำรวจภาคสนาม

จำนวนผู้รับผิดชอบ	ตัวอักษร และ(...)จำนวนรายชื่อ	รวม จำนวนรายชื่อ
4 ท่าน	บริษัท ห้างหุ้นส่วน ธนาคาร หน่วยงานรัฐ และรัฐวิสาหกิจ	1314 ราย
2 ท่าน	ป(2084) พ(2427) ร(916) ย(381) ข(182)	5990 ราย
2 ท่าน	ส (6173)	6173 ราย
2 ท่าน	ณ(774) ท(860) ธ(1191) น(1932) ล(490) ด(501) ต(160) ฐ(152) ช(40) ถ(114) ฉ(102) ญ(27) พ(18) ข(2) ฝ(6) ษ(3) ฤ(45) ฌ(1) ฎ(0) ฏ(0) ท(9) ฒ(0) ฟ(0) ฮ(27)	6454 ราย
1 ท่าน	อ(2586) ภ(485)	3071 ราย
1 ท่าน	ก(1872) ศ(998) ห(159)	3029 ราย
1 ท่าน	จ(1463) ช(1264)	2727 ราย
1 ท่าน	บ(1040) ม(1024)	2064 ราย
1 ท่าน	ว(3005) ค(230) ง(14) ฉ(320)	3569 ราย

ผลการศึกษาการแบ่งงานตามหมวดตัวอักษรดังข้อมูลตารางมอบหมายงานความรับผิดชอบหมวดอักษร กองคลัง เทศบาลเมืองท่าโขลง (2566) จึงทำให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่สำรวจข้อมูลภาคสนามกระจายการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และป้ายโฆษณาทั้งเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง โดยไม่มีพื้นที่เขตรับผิดชอบเฉพาะเจาะจงในการตรวจตรา จึงอาจทำให้เกิดการลดประสิทธิภาพในการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลภาคสนามลง เพราะจะไม่ทราบว่าป้ายที่เกิดขึ้นใหม่นั้นเจ้าหน้าที่ท่านใดเป็นผู้รับผิดชอบทำข้อมูล ซึ่งจะต่างจากการแบ่งเขตรับผิดชอบในการสำรวจข้อมูล เพราะถ้าเกิดป้ายโฆษณาขึ้นใหม่นั้นจะรู้ได้ทันทีว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำรวจท่านใดเป็นผู้รับผิดชอบเขตนั้น ทั้งเจ้าหน้าที่ยังเกิดความชำนาญพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำรวจข้อมูลเพราะการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลเป็นประจำ

5.1.2 ศึกษาแนวทางเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

จากการศึกษาแนวทางเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่าพื้นที่ที่หมู่ 11 ตำบลคลองสอง เหมาะที่จะทดลอง นำนวัตกรรมการพัฒนารายได้ท้องถิ่นการพัฒนาตัวแบบและบทเรียนสำคัญจากการวิจัยเชิงทดลอง ของ วีระศักดิ์ เครือเทพ (2565) ในส่วนการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการบริหารจัดการเก็บภาษีท้องถิ่นมาใช้ในพื้นที่ชุมชนไม่หนาแน่นและจำนวนป้ายน้อย โดยผสมผสานวิธีการดำเนินการเพื่อให้เหมาะสมกับพื้นที่เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 12 วิธีการดำเนินการมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชนหมู่ 11

ขั้นตอนที่ 1 เริ่มต้นการนำมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชนหมู่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยการขออนุมัติผู้บริหารนายกเทศมนตรีเมืองท่าโขลงจัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บข้อมูลภาษีป้ายในพื้นที่หมู่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเทศบาลฯ และประธานในชุมชนหมู่ 11 ตำบลคลองสอง

ขั้นตอนที่ 2 ประสานงานกับประธานชุมชนหมู่ 11 ตำบลคลองสอง ช่วยในเรื่องการจัดหาลูกบ้านเพื่อรับอาสาสมัครรวมลงพื้นที่สำรวจภาษีป้ายภายในหมู่ 11 พร้อมทั้งอบรมกฎระเบียบตามพระราชบัญญัติภาษีป้ายพ.ศ. 2510 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2564 และขั้นตอนการใช้อุปกรณ์จัดเก็บข้อมูลภาษีป้าย

ขั้นตอนที่ 3 จัดกลุ่มอาสาสมัครลงพื้นที่สำรวจป้ายโฆษณาภายในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง พร้อมถ่ายภาพป้ายโฆษณา และจดบันทึกขนาดป้ายกว้างคูณยาวเป็นเซนติเมตร ลงสมุดที่จัดเตรียม และส่งมอบให้เจ้าหน้าที่งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเป็นผู้ตรวจความถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 4 เจ้าหน้าที่งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ตรวจสอบความถูกต้องข้อมูลป้ายโฆษณาที่ได้รับจากกลุ่มจิตอาสา พร้อมบันทึกข้อมูลในระบบแพลตฟอร์มจัดการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพร้อมภาษีป้าย (CU-TaXGo) และเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ผ.ท.4

ขั้นตอนที่ 5 เจ้าหน้าที่งานจัดเก็บรายได้แจ้งประเมินภาษีป้ายกับเจ้าของป้ายเพื่อมาชำระค่าภาษีป้ายกับหน่วยงานจัดเก็บรายได้ กองคลัง เทศบาลเมืองท่าโขลง

สรุปผลการจากการดำเนินการนำมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชนหมู่ 11 ตำบลคลองสอง นั้นพบว่ามีจำนวนป้ายเพิ่มขึ้นจากเดิม จำนวน 13 ป้าย รวมเป็น 23 ป้าย ซึ่งฐานข้อมูลเพิ่มขึ้นร้อยละ 130 และสามารถเรียกเก็บภาษีได้ทุกรายที่มีการลงพื้นที่สำรวจป้ายใหม่จากกลุ่มจิตอาสา คิดเป็นรายได้เพิ่มขึ้นจากปีภาษี 2565 เป็นจำนวนเงิน 2,017.20 หรือร้อยละ 4.06 ซึ่งการสำรวจป้ายจากกลุ่มจิตอาสาในครั้งนี้เกิดขึ้นระหว่างเดือนตุลาคม 2566 หรือไตรมาส 4 จึงเรียกเก็บภาษีป้ายเพิ่มในอัตราร้อยละ 25 ซึ่งถ้าราคาเต็มปีคือ 8,068.80 บาท หรือเพิ่มขึ้นจากปีภาษี 2565 คิดเป็นร้อยละ 16.26 ซึ่งผลการทดลองนั้นถือว่าได้ผลลัพธ์เป็นที่น่าพึงพอใจในด้านฐานข้อมูล และการจัดเก็บรายได้ในส่วนของภาษีป้ายในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง

5.2 การอภิปรายผล

ด้านฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง จากการศึกษา นั้นพบว่าฐานข้อมูลป้ายภาษีมีการวางโครงสร้างด้านการสำรวจพื้นที่รวมถึงการจดบันทึกข้อมูลในรูปแบบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ แพลตฟอร์มจัดการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพร้อมภาษีป้าย (CU-TaXGo) และแบบจดบันทึกแบบเก่าที่ใช้เอกสารทะเบียนทรัพย์สิน (ผท.4) ซึ่งใช้การจดบันทึกทั้ง 2 แบบควบคู่กันในการเก็บข้อมูลภาษีป้าย ตามที่เทศบาลเมืองท่าโขลงนำระบบการจดบันทึกข้อมูลในรูปแบบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีในด้านการจัดเก็บข้อมูลภาษีและยังสามารถค้นหาฐานข้อมูลป้ายภาษีได้ง่ายกว่าแบบเดิมที่ใช้เอกสารทะเบียนทรัพย์สิน (ผท.4) แต่ถึงอย่างนั้นก็กลับพบปัญหาด้านกำลังพลพนักงานที่มีน้อยเมื่อเทียบกับขนาดของพื้นที่ความหนาแน่นถึง 63 ตารางกิโลเมตร คิดเป็น 1 พนักงานสำรวจภาคสนามต่อ 3.94 ตารางกิโลเมตร หรือจำนวนแปลงที่ดินที่มีทั้งหมด 44,128 แปลง คิดเป็น 1 พนักงานสำรวจต้องสำรวจพื้นที่ 2,758 แปลง (ข้อมูลจากตารางจำแนกตามการใช้ประโยชน์ในแปลงที่ดิน CU-TaXGO 2566) จึงทำให้ข้อมูลเกิดการตกสำรวจภาคสนาม รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินสำหรับการใช้งานควบคู่กับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไม่เพียงพอต่อเจ้าหน้าที่สำรวจภาคสนามทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจรรุวรรณ ชัยน (2553) ที่พบว่า ในการจัดตั้งงบประมาณ

ในการดำเนินการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินยังไม่มี ความเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริง เพราะเมื่อมีการตั้งงบประมาณในการดำเนินการนั้นเป็นเพียงการประมาณรายการค่าใช้จ่าย ในด้านต่าง ๆ ในเบื้องต้นเท่านั้น สำหรับความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินก็ยังไม่เพียงพอโดยเฉพาะอุปกรณ์ออกสำรวจภาคสนาม รวมทั้งอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่ใช้บันทึกข้อมูลไม่เพียงพอกับการใช้งานจริง

ด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้กับระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน มีความเหมาะสมและสอดคล้องอย่างมีประสิทธิภาพในการนำไปจัดเก็บภาษีทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ ภาษีที่ดิน ภาษีสิ่งปลูกสร้าง และภาษีป้าย ตามความเป็นจริงในประเด็นที่กล่าวถึงสอดคล้องกับ งานวิจัยของ นิมล เครือวงศ์ (2557) ที่ศึกษาเรื่อง ระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน การดำเนินงานเชิงรุกที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ เทศบาลตำบล อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง พบว่า เทศบาลมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาปรับประยุกต์ใช้ในด้านกระบวนการ ทำงานในการจัดเก็บรายได้ และเทศบาลยังเพิ่มด้านการบริการให้มีการอำนวยความสะดวกและ ดำเนินงานด้านระบบสารสนเทศอย่างเป็นระบบให้กับประชาชนผู้มาใช้บริการ นอกจากนี้ในส่วน ประเด็นความพร้อมของทรัพยากรทั้งบุคคลกรและวัสดุอุปกรณ์ของการดำเนินการจัดทำระบบแผนที่ ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินยังมีการเพิ่มความพร้อมอีกด้วย

ด้านปัญหาการใช้เครื่องมือของพนักงานภาคสนามในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ยังขาด ความชำนาญการในการใช้เครื่องมือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อพิจารณาในรายข้อนโยบายและ แนวทางปฏิบัติงานในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2550 มีผลกระทบ ต่อการปฏิบัติงานบุคคลกรเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ ชัยน (2553) ที่พบว่า มีผู้ให้ความเห็นว่านโยบายและแนวทางการปฏิบัติงานด้านการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2550 มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานประจำของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากผู้เกี่ยวข้องกับการ จัดทำระบบแผนที่และทะเบียนทรัพย์สินของเทศบาลทางดง ส่วนใหญ่เป็นพนักงานได้รับการ แต่งตั้งตามคำสั่งจากเจ้าหน้าที่ส่วนงานต่าง ๆ ของเทศบาล โดยแต่ละท่านจะมีงานรับผิดชอบ ตามตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบอยู่เดิมแล้ว การปฏิบัติงานตามนโยบายและแนวทาง การปฏิบัติงานในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน จึงอาจส่งผลให้การปฏิบัติงานประจำ ตามหน้าที่เดิมมีความล่าช้าออกไป ทั้งงานที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งอาจขาดประสิทธิภาพ ในการนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสิ่งที่จะทำให้การดำเนินการใช้งานระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ขับเคลื่อนให้เกิดประสิทธิผลในเบื้องต้นนั้น ต้องมีองค์ประกอบด้านวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อการ ใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพรวมถึงบุคลากรมีความรู้ความสามารถเฉพาะทางในด้านอุปกรณ์ เครื่องมือระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับระบบงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน หน่วยงานควร จัดหาทั้งบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ รวมถึงส่งบุคลากรที่ขาดความชำนาญเข้าอบรมการใช้งาน ระบบสารสนเทศ และวัสดุอุปกรณ์ให้เกิดความเหมาะสมกับการปฏิบัติงานเพื่อที่การปฏิบัติงานนั้น จะนำไปสู่ประสิทธิภาพได้ในภายภาคหน้า

ด้านการเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่าการนำมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างประชาชนกลุ่มจิตอาสา และพนักงานสำรวจแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน มีส่วนสำคัญที่ทำให้ข้อมูลเพิ่มขึ้นโดยฐานข้อมูลที่เพิ่มขึ้น 1.3 เท่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วีระศักดิ์ เครือเทพ (2565) ที่พบว่า การนำมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชนให้มีผลลัพธ์เหมาะสมควรเลือกเฉพาะในชุมชนขนาดเล็กที่มีจำนวนป้ายน้อยจึงจะเกิดผลลัพธ์ที่ดี และกลุ่มจิตอาสาที่อยู่ในชุมชนยังได้รับความรู้ความเข้าใจต่อหน้าที่ผู้ประกอบการค้าที่เป็นเจ้าของป้ายโฆษณาจะต้องเสียภาษีป้ายให้แก่เทศบาลฯ ทุกปีภาษี ซึ่งกลุ่มจิตอาสาที่ได้รับการฝึกอบรมจะเป็นกระบอกเสียงที่สำคัญให้แก่เทศบาลฯ ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาษีป้ายเป็นอย่างดีในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา พวงแก้ว แสงบุญเรือง (2558) ที่พบว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมที่สร้างขึ้นมีความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหามากกว่ากลุ่มที่ได้รับแค่เอกสารการประชาสัมพันธ์ ซึ่งในอนาคตกลุ่มจิตอาสาอาจเป็นกระบอกเสียงประชาสัมพันธ์ให้กับเทศบาลในเรื่องภาษีป้ายต่อไป ในการนี้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนถือเป็นหัวใจสำคัญของการนำมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี ตามที่ Agranoff and McGuire (2003) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความร่วมมือ” ไว้ว่า ความร่วมมือ หมายถึง กระบวนการที่กระตุ้นให้องค์การต่าง ๆ หันมาปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาที่ไม่สามารถดำเนินการให้สำเร็จลงได้ด้วยองค์การเดียวหรือถ้าสามารถทำได้ก็อาจจะประสบความสำเร็จได้ยาก และจะต้องคำนึงถึงบทบาทขององค์การแต่ละองค์การล้วนเป็นไปในลักษณะของการเป็นพันธมิตร ไม่ใช่เป็นไปในลักษณะของผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา (Agranoff, 2006) ในการนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสิ่งที่จะทำให้การเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้าย เขตเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยการนำมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง ในการทำงานร่วมกันในระยะยาวและมีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงานภาครัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน นั้น จะต้องมีการมีสิ่งตอบแทนเป็นรางวัลให้กับกลุ่มจิตอาสาที่เข้ามาร่วมดำเนินการกับภาครัฐ เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจแก่การปฏิบัติงาน และจากแนวคิดความร่วมมือที่มีการทำงานร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนให้เป็นหนึ่งเดียวนั้นก็เพื่อที่การทำงานให้ได้ผลประโยชน์ร่วมกัน โดยร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผนและตัดสินใจ ร่วมกันดำเนินการ และติดตามประเมินผล จะสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาหรือประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของความร่วมมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผู้วิจัยได้นำงานวิจัยการเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี เข้ามาพัฒนาในส่วนของงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เทศบาลเมืองท่าโขลง ดังนี้

1. ผลจากการวิจัยนี้ได้นำไปสู่การบรรจุโครงการอาสาสมัครสำรวจป้าย ปี 2566 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีป้ายและสร้างมาตรการเชิงพฤติกรรมในการกระตุ้นเตือนการชำระภาษีป้าย ของกองคลัง งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เทศบาลเมืองท่าโขลง

2. จากมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณา ในชุมชนหมู่ 11 ทำให้ฐานข้อมูลภาษีป้ายเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 130 และรายได้เพิ่มขึ้นจากปีภาษี 2565 เป็นจำนวนเงิน 2,017.20 หรือร้อยละ 4.06 ทั้งยังเป็นต้นแบบในการดำเนินการสำรวจป้าย ในชุมชนอื่นต่อไปในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. รัฐบาลควรกระจายอำนาจทางการคลังสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านการกำหนดค่าทำเนียมอัตราภาษีป้ายแต่ละประเภท เพื่อให้เกิดความเหมาะสม ทางด้านค่าทำเนียมภาษีป้ายของแต่ละพื้นที่ภายใต้กรอบกฎหมายที่รัฐบาลกำหนด เพราะความเจริญ ด้านการค้าภายในเทศบาลแต่ละภูมิภาคแตกต่างกัน

2. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับภาษีป้ายของท้องถิ่นให้รัดกุมไม่เอื้อต่อการหลบเลี่ยงภาษีของผู้เสียภาษี โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการค้า ที่มีป้ายโฆษณาจะต้องยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีป้ายทุกปี และนำใบเสร็จการชำระภาษีป้ายยื่นแสดงประกอบไว้เป็นหลักฐานกับการชำระค่าขยะให้หน่วยงานส่วนท้องถิ่น มิเช่นนั้นหน่วยงาน ส่วนท้องถิ่นจะไม่ดำเนินการเก็บขยะมูลฝอย ณ สถานที่ประกอบค้าในพื้นที่ที่ไม่ปฏิบัติตาม

3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนปรับปรุงเทคโนโลยีสารสนเทศที่ นำมาใช้ทำแผนที่แม่บท และบันทึกฐานข้อมูลของผู้เสียภาษี ให้ทันสมัยเข้ากับปัจจุบันเพราะเป็น เครื่องมือที่จะทำให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปด้วยความรวดเร็วถูกต้องและครบถ้วน

5.4.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ผู้บริหารนายกเทศมนตรีเมืองท่าโขลง ควรกำหนดเป็นนโยบายการนำมาตรการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจป้ายโฆษณาในชุมชนอื่นที่มีลักษณะพื้นที่และ จำนวนป้ายที่คล้ายกันกับหมู่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอกลองหลวง จังหวัดพทุมธานี เพื่อช่วยลด การปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเมืองท่าโขลง ทั้งยังช่วยสร้างการมีส่วนร่วมการทำงานร่วมกัน ระหว่างคนในชุมชนกับหน่วยงานภาครัฐให้มีความสัมพันธ์อันดี และควรมีการประชาสัมพันธ์ถึง ขั้นตอนกระบวนการจัดเก็บภาษีป้าย โดยแสดงวิธีการแบ่งประเภทภาษีป้าย และอัตราค่าภาษีแต่ละ ประเภทในการจัดเก็บภาษีป้าย ให้ชัดเจนโดยประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องหลากหลายช่องทางและ ประชาสัมพันธ์ไปพร้อมกับการจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจตราและสำรวจ ป้ายโฆษณาในชุมชน

2. ผู้บริหารปลัดเทศบาลเมืองท่าโขลงควรสนับสนุนเพิ่มจำนวนบุคลากรสำรวจ ภาคสนามและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการใช้สำรวจภาคสนาม และส่งเสริมส่งบุคลากรศึกษาดูงานของ หน่วยงานอื่นที่มีพื้นที่การทำงานลักษณะเดียวกันโดยเน้นที่เทศบาลเมืองหรือเทศบาลนคร เพื่อที่ บุคลากรจะนำมาปรับใช้ในการทำงานของหน่วยงานได้ดีที่สุด และจัดส่งบุคลากรเข้าอบรมข้อ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และภาษีป้ายประจำปี เพื่อเพิ่มความชำนาญในการปฏิบัติงานต่อไป

3. ด้านการประชาสัมพันธ์ควรมีแนวทางในการเชิญชวนให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของป้ายโฆษณาในพื้นที่เข้ามาเสียภาษีป้ายอย่างทั่วถึง

5.4.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไป

1. ควรขยายพื้นที่การทำการวิจัยในพื้นที่อื่นที่มีลักษณะต่างกันในด้านความหนาแน่นของป้ายเพื่อทดลองพื้นที่อื่น ๆ ว่าจะผลการทดลองต่างออกไปหรือไม่

2. ควรกำหนดให้มีค่าตอบแทนหรือของรางวัลให้แก่กลุ่มจิตอาสาที่มีส่วนรวมการวิจัยสำรวจป้ายภาษี เพื่อทดสอบการดำเนินงานว่าจะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจากเดิมอีกหรือไม่

3. การดำเนินการสำรวจภาคสนามของเจ้าหน้าที่งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ควรศึกษาการแบ่งความรับผิดชอบการสำรวจข้อมูล ระหว่างแบบตามมอบหมายงาน ความรับผิดชอบตามหมวดอักษร ซึ่งเป็นการกระจายการสำรวจครอบคลุมทุกพื้นที่ กับแบ่งตามมอบหมายสำรวจเฉพาะเขต (Zone) เพื่อเปรียบเทียบกระบวนการทำงานด้านสำรวจภาคสนามแบบใดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

GRAD VRU

บรรณานุกรม

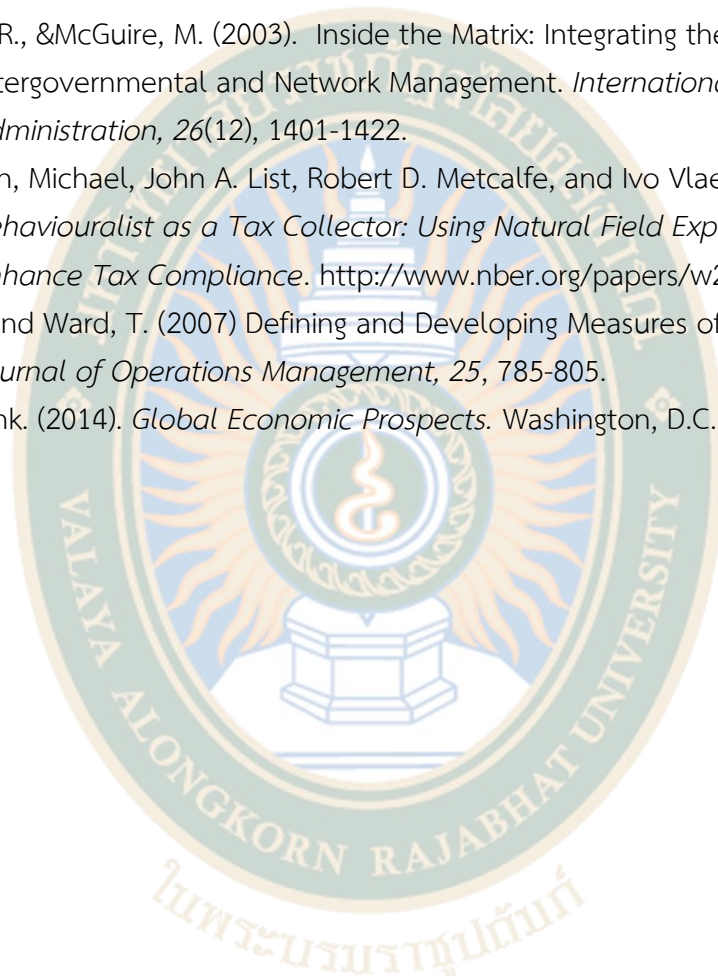
GRAD VRU

บรรณานุกรม

- กรณ์ ธาดาธุติกรณ์. (2562). คุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีป้ายในพื้นที่สำนักงานเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร. *วารสารบริหารธุรกิจและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 2(3), 14-27.
- จารุวรรณ ขยัน. (2553). การพัฒนาระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ของเทศบาลตำบลหางดง จังหวัดเชียงใหม่. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLIS).
- จิรศักดิ์ บางท่าไม้, สิริพัฒน์ ลากจิตร์, และศุภชัย ดำรงคุณาวุฒิ. (2560). การพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นเทศบาลตำบลน้ำแซบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพ*, 4(3), 1-8.
- ถนอม สุขสง่าเจริญ. (2526). *แนวความคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน*.
<http://isc.ru.ac.th/data/PS0001526.doc>
- เทศบาลเมืองท่าโขลง. (2562). *ข้อมูลสภาพทั่วไป*. <https://thakhlong.go.th/public/>
- ไททัศน์ มาลา, วิไลลักษณ์ เรืองสม, และวลัยพร ชินศรี. (2559). การเสริมสร้างประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความเป็นเลิศในการจัดเก็บรายได้. *มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์*.
- ไททัศน์ มาลา. (2565). ความเป็นอิสระทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 3(3), 157-168.
- ธเนศ วงศ์ยานนาวา. (2564). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการเก็บภาษีอากร กรณีการจัดเก็บภาษีป้ายในองค์การบริหารส่วนตำบล 3 แห่ง. *รัฐศาสตร์สาร*, 42(1), 117-128.
- นิภาพรรณ เจนสันติกุล และไชยณัฐ คำดี. (2563). พฤติกรรมศาสตร์: ขอบข่ายและวิธีการศึกษาสำหรับการพัฒนาองค์การ. *วารสารสาระคาม*, 11(2), 24-45.
- นิภาพรรณ เจนสันติกุล. (2560). การกระจายอำนาจทางการคลัง: ปัญหาและแนวทางแก้ไข. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 15(1), 104-117.
- นิมล เครือวงศ์. (2557). ระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน การดำเนินงานเชิงรุกที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบล อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLIS).
- ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2556. (2556, 22 มีนาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 130 ตอนพิเศษ 37 ง, หน้า 42-43.

- พวงแก้ว แสงบุญเรือง (2558). การพัฒนาชุดฝึกอบรมที่เหมาะสมกับการจัดเก็บภาษีของเทศบาล ตำบลแม่แจ่ม อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLIS).
- พัชรี แก้วรุ่งคำ (2556). แนวทางการปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลคำชะอี อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร. *วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์*, 2(1), 134-154.
- ภาวิณี ช่วยประคอง. (2563). การติดตามความเป็นอิสระด้านการคลังท้องถิ่นของประเทศไทย ผ่านการบริหารภาษีรายได้และการโฆษณา. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 5(2), 47-96.
- รวิวรรณ อินทวิธา (2560). การศึกษาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดมหาสารคาม. *วารสารการเมืองการปกครอง*, 7(2), 249-296.
- วรพิตย์ มีมาก. (2554). การวิเคราะห์โครงสร้างการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการ*, 28(2), 33-46.
- วันชัย วัฒนศัพท์. (2543). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจของชุมชน*. (เจมแอลแคร์ตัน). ศูนย์สันติวิธี เพื่อพัฒนาประชาธิปไตย สถาบันพระปกเกล้า. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*. 4(1), 564-279.
- วาสน์ ถาปินตา. (2554). ความสูญเสียทางการเงินของการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*, 4(1), 32-39.
- วินิจ อนันตวงศ์. (2559). ช่องทางการรับรู้ข้อมูลและความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า*, 3(1), 55-60.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ. (2565). นวัตกรรมในการพัฒนารายได้ท้องถิ่น: การพัฒนาตัวแบบและบทเรียนสำคัญจากการวิจัยเชิงทดลอง. *วารสารปาริชาติ*, 35(1), 87-106.
- วุฒิสาร ตันไชย, อรทัย กักพล, ศิกันต์ อีสระชัยยศ, วิลาวัณย์ หงษ์นคร, อภิวรรณ ชักเช็ค, พิษิตชัย กิ่งพวง, และเอกวิทย์ มีสุข. (2558). *ข้อเสนอเชิงนโยบาย นวัตกรรม การพัฒนารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. สถาบันพระปกเกล้า.
- สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (2556). *รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*.
https://drive.google.com/file/d/0B_chJTaNuH8BMkdVT1NlejZqeVE/view?resourcekey=0-gTy65DFDLr7TWydn1jpcw
- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2549). *เอกสารการประชุม การมีส่วนร่วมของประชาชน. กระทรวงสาธารณสุข*.
- สำนักงานสรรพากรภาค 7. (2555). *คู่มือการใช้บริการสำนักงานสรรพากรสำหรับประชาชน*.
- สุมาลี เฉลิมวงศ์. (2563). การบริหารการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี. *Lawarath Social E-Journal*. 2(1) 43-53.

- ไหมไทย ไชยพันธุ์. (2557). จิตวิทยา: แนวคิดทฤษฎีการศึกษาปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 1(1), 21-33.
- Agranoff, R. (2006). Inside Collaborative Networks: Ten Lessons for PublicManagers. *Public Administration Review*, 66(s1), 56-65.
- Agranoff, R., &McGuire, M. (2003). Inside the Matrix: Integrating the Paradigms Of Intergovernmental and Network Management. *International Journal of Public Administration*, 26(12), 1401-1422.
- Hallsworth, Michael, John A. List, Robert D. Metcalfe, and Ivo Vlaev. (2014). *The Behaviouralist as a Tax Collector: Using Natural Field Experiments to Enhance Tax Compliance*. <http://www.nber.org/papers/w20007>.
- Shah, R. and Ward, T. (2007) Defining and Developing Measures of Lean Production. *Journal of Operations Management*, 25, 785-805.
- World Bank. (2014). *Global Economic Prospects*. Washington, D.C.

GRAD VRU

ภาคผนวก

GRAD VRU

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

GRAD VRU

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี เขตเทศบาลเมือง
เลขที่ 852
วันที่ ๑๗.๐๖.๒๕๖๖
เวลา

ที่ ๘๖ ๐๖๓๐.๑๒/๘๖๒
๒๖ กันยายน ๒๕๖๖

☐ สำนักวิชา
☐ กองคลัง
☐ กองช่าง
☐ กองการศึกษา
☐ กองอาคารและสิ่งแวดล้อม
☐ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
☐ โฉนด
☐ กองนิติการ
☒ กองการเจ้าหน้าที่

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

เรียน นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองท่าโขลง

ด้วยนายเอกพันธ์ ทรัพย์ผำพันธ์ รหัสนักศึกษา ๖๔๒๕๓๓๐๒๐๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การเพิ่มศักยภาพ
การจัดเก็บภาษีของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โททัศน์ มาลา
เป็นประธานที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ ในหน่วยงาน
ของท่านเพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา
เก็บข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานของท่านในส่วนที่สามารถเปิดเผยได้ โดยมอบให้นายเอกพันธ์ ทรัพย์ผำพันธ์
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๖-๙๗๗๓๔๖๕ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยคร

จึงเรียนมาเพื่อโปรด พิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

 (รองศาสตราจารย์ ดร.กันตฤทัย คลังทอง)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๒๕๐๙ ๔๐๕๖
โทรสาร. ๐ ๒๕๐๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๖๖

นายกเทศมนตรี 19011PPVL040832
URL: <http://esaban.vnu.ac.th/archive/identityTags>

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน กองคลัง

ที่ ปท ๕๒๐๐๒ / ๑๙๖

วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุมัติโครงการอาสาสมัครสำรวจภาษี ปี ๒๕๖๖ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีป้ายและสร้างมาตรการเชิงพฤติกรรมในการกระตุ้นเตือนการชำระภาษีป้าย

เรียน ผู้อำนวยการกองคลัง/ปลัดเทศบาล/นายกเทศมนตรีเมืองท่าโขลง

ด้วยงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน กองคลัง เทศบาลเมืองท่าโขลง เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านสำรวจข้อมูลภาคสนาม เก็บรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินและการใช้ประโยชน์ของทรัพย์สินต่าง ๆ อาทิเช่น ข้อมูลแปลงที่ดิน ข้อมูลสิ่งปลูกสร้าง และข้อมูลป้าย เพื่อให้เป็นฐานข้อมูลการจัดเก็บรายได้ ตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ และภาษีป้าย ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

ทั้งนี้ งานแผนที่ภาษีฯ ประสบปัญหาด้านการสำรวจข้อมูลภาษีป้าย เนื่องจากจำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่สำรวจมีทั้งหมด ๑๕ คน ตามคำสั่งเทศบาลเมืองท่าโขลง ที่ ๒๒๖๐/๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานสำรวจพนักงานประเมิน และพนักงานเก็บภาษี ตามพระราชบัญญัติ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งพื้นที่การสำรวจในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลงมีทั้งหมด ๖๓ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นอัตราส่วน ๓ คน ต่อ ๔.๒ ตารางกิโลเมตร จึงทำให้เกิดการสำรวจไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะในเขตชุมชนที่เป็นชนบทตั้งแต่หมู่ ๗ - ๑๔ ตำบลคลองสอง ที่ข้อมูลป้ายตกหล่น เนื่องจากเจ้าหน้าที่เลือกสำรวจเฉพาะแหล่งอุตสาหกรรม และแหล่งธุรกิจประกอบการการค้าพาณิชย์ก่อน เพราะจำนวนป้ายบริเวณดังกล่าวหนาแน่น เพื่อจะช่วยให้ข้อมูลป้ายในส่วนที่ตกสำรวจมีข้อมูลเพิ่มมากขึ้น จึงได้ดำเนินการจัดทำโครงการอาสาสมัครสำรวจภาษี ประจำปี ๒๕๖๖ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีป้ายและสร้างมาตรการเชิงพฤติกรรมในการกระตุ้นเตือนการชำระภาษีป้ายในเขตชุมชนหมู่บ้าน ทั้งยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งมีแผนงานการพัฒนาส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจในกิจการของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในการนี้จะเลือกชุมชนเขตชนบท หมู่ ๑๓ ตำบลคลองสอง นำร่องก่อนเพื่อเป็นต้นแบบให้กับชุมชนอื่นๆ ได้ดำเนินการตาม ซึ่งถ้าโครงการดังกล่าว ประสบความสำเร็จจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อฐานข้อมูลภาษีป้าย กองคลัง เทศบาลเมืองท่าโขลง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา หากเห็นชอบโปรดพิจารณาลงนามในโครงการแนบท้ายบันทึกนี้

ณีน นายกเทศมนตรี

• เพื่อโปรดพิจารณา

(นายนาวิกร บุญตระกูล)
ปลัดเทศบาลเมืองท่าโขลง

๒๒ พ.ค. ๒๕๖๖

(นายเอกพันธ์ ทรัพย์ผำพับ)

นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ปฏิบัติการ

เห็นชอบ

(นายสุเทพ วงษ์แจ้ง)

นายกเทศมนตรีเมืองท่าโขลง

๒๒ พ.ค. ๒๕๖๖

(นายชูชาติ คล้ายพิมพ์)

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานคลัง

รักษาการแทนผู้อำนวยการกองคลัง

**โครงการอาสาสมัครสำรวจป้าย ปี ๒๕๖๖ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีป้าย
และสร้างมาตรการเชิงพฤติกรรมในการกระตุ้นเตือนการชำระภาษีป้าย**

๑. ชื่อโครงการ อาสาสมัครสำรวจป้าย ปี ๒๕๖๖ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีป้าย และสร้างมาตรการเชิงพฤติกรรมในการกระตุ้นเตือนการชำระภาษีป้าย

๒. หลักการและเหตุผล/ที่มาของโครงการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะเป็นองค์กรที่อยู่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด และเป็นหน่วยที่ดำเนินการซึ่งทำหน้าที่บริหารจัดการในรูปแบบการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการในการทำงาน ตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ในพื้นที่รับผิดชอบแก่ประชาชน ซึ่งในปัจจุบันการจัดเก็บภาษีป้าย เป็นงานในหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดเก็บเงินภาษีป้ายและจะนำเงินภาษีที่จัดเก็บได้มาสร้างสาธารณูปโภคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนเป็นประการสำคัญ โดยสร้างความสะดวก ความสบาย และความเจริญให้แก่ประชาชนในพื้นที่

ด้วยงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน กองคลัง เทศบาลเมืองท่าโขลง เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านสำรวจข้อมูลภาคสนาม เก็บรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินและการใช้ประโยชน์ของทรัพย์สินต่าง ๆ อาทิเช่น ข้อมูลแปลงที่ดิน ข้อมูลสิ่งปลูกสร้าง และข้อมูลป้าย เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลการจัดเก็บรายได้ ตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ และภาษีป้าย ในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง

ทั้งนี้ งานแผนที่ภาษีฯ ประสบปัญหาด้านการสำรวจข้อมูลภาษีป้าย เนื่องจากจำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่สำรวจมีทั้งหมด ๑๕ คน ตามคำสั่งเทศบาลเมืองท่าโขลง ที่ ๒๒๖๐/๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานสำรวจ พนักงานประเมิน และพนักงานเก็บภาษี ตามพระราชบัญญัติ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งพื้นที่การสำรวจในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลงมีทั้งหมด ๖๓ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นอัตราส่วน ๑ คน ต่อ ๔.๒ ตารางกิโลเมตร จึงทำให้เกิดการสำรวจไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะในเขตชุมชนที่เป็นชนบทตั้งแต่หมู่ ๗ - ๑๔ ตำบลคลองสอง ที่ข้อมูลป้ายตกหล่นเนื่องจากเจ้าหน้าที่เลือกสำรวจเฉพาะแหล่งอุตสาหกรรม และแหล่งธุรกิจประกอบการการค้าพาณิชย์ก่อน เพราะจำนวนป้ายบริเวณดังกล่าวหนาแน่น เพื่อจะช่วยให้ข้อมูลป้ายในส่วนที่ตกสำรวจมีข้อมูลเพิ่มมากขึ้น จึงได้ดำเนินการจัดทำโครงการอาสาสมัครสำรวจป้าย ประจำปี ๒๕๖๖ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีป้าย และสร้างมาตรการเชิงพฤติกรรมในการกระตุ้นเตือนการชำระภาษีป้ายในเขตชุมชนหมู่บ้าน ทั้งยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งมีแผนงานการพัฒนาส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจในกิจการของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในการนี้จะเลือกชุมชนเขตชนบท หมู่ ๑๑ ตำบลคลองสอง นำร่องก่อนเพื่อเป็นต้นแบบให้กับชุมชนอื่นๆ ได้ดำเนินการตาม ซึ่งถ้าโครงการดังกล่าว ประสบความสำเร็จจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อฐานข้อมูลภาษีป้าย กองคลัง เทศบาลเมืองท่าโขลง

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพิ่มฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีป้าย และประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีป้าย หมู่ ๑๑ คลองสอง

เทศบาลเมืองท่าโขลง

๓.๒ สร้างมาตรการเชิงพฤติกรรมในการกระตุ้นเตือนการชำระภาษีป้ายแก่ผู้ประกอบการ

๓.๓ ประชาชนหรือผู้ประกอบการ ที่มีป้ายโฆษณา มีความรู้ความเข้าใจหน้าที่ในการชำระภาษีป้าย

๓.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ในกระบวนการสำรวจ และการชำระภาษีป้าย

/๔. เป้าหมาย...

- ๒ -

๔. เป้าหมาย

เพิ่มฐานข้อมูลป้ายในพื้นที่หมู่ ๑๑ คลองสอง เทศบาลเมืองท่าโขลง ที่อยู่ในเขตที่ต้องชำระภาษีป้าย และมีการกระตุ้นเตือนที่จะต้องชำระภาษี เพื่อให้สามารถจัดเก็บภาษีป้ายได้เพิ่ม

๕. วิธีดำเนินการ

- ๕.๑ รับสมัครอาสาสมัครคนในชุมชนหมู่ ๑๑ หรือ จิตอาสาในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง จำนวน ๑๐ ท่าน
- ๕.๒ อบรมเครื่องมือการใช้งานภาคสนาม สำหรับการตรวจสอบภาษีป้าย
- ๕.๓ ออกสำรวจป้ายในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองท่าโขลง พร้อมจัดทำข้อมูลป้าย
- ๕.๔ ประสานส่งข้อมูลป้ายกับงานแผนที่ภาษี เทศบาลเมืองท่าโขลง
- ๕.๕ งานแผนที่ภาษีจัดทำข้อมูลป้ายในระบบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการจัดเก็บภาษี

๖. ระยะเวลาในการดำเนินการ

ระหว่างเดือน มิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๖๖

๗. งบประมาณดำเนินการ

- ไม่ใช้งบประมาณ

๘. ผู้รับผิดชอบ

งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน กองคลัง เทศบาลเมืองท่าโขลง

๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๙.๑ มีข้อมูลผู้มีหน้าที่ชำระภาษีป้าย ในฐานระบบมีจำนวนมากขึ้น
- ๙.๒ รายได้จากการชำระภาษีป้าย เพิ่มขึ้น
- ๙.๓ ประชาชนหรือผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจที่จะต้องชำระภาษีป้าย

ลงชื่อ.....ผู้เขียน/ผู้เสนอโครงการ

(นายเอกพันธ์ ทรัพย์คำทับ)

นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ปฏิบัติการ

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบโครงการ

(นายชูชาติ คล้ายพิมพ์)

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานคลัง

รพ. ผู้อำนวยการกองคลัง

ลงชื่อ.....ผู้เห็นชอบโครงการ

(นายนาวิกร บุญदारะวะ)

ปลัดเทศบาล

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติโครงการ

(นายสุเทพ วงษ์แจ้ง)

นายกเทศมนตรีเมืองท่าโขลง

ภาคผนวก ข
แบบสัณฐาน

GRAD VRU

แบบสัมภาษณ์ (เจ้าหน้าที่/ผู้ที่เกี่ยวข้องในองค์กร)

คำชี้แจง: ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการสัมภาษณ์แบบที่มีโครงสร้าง (Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นมา เพื่อใช้เป็นกรอบของคำถามในการสัมภาษณ์ กลุ่ม 1 ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกเทศมนตรี) ผู้ประเมินภาษี (ปลัดเทศบาล) ผู้อำนวยการกองคลัง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ เจ้าหน้าที่สำรวจข้อมูลแผนที่ภาษี และประธานชุมชนหมู่ 11 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

1. ชื่อนามสกุล
2. ตำแหน่ง
3. ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานเทศบาลเมืองท่าโขลงมากี่ปีแล้ว

ส่วนที่ 2: ข้อคำถามเกี่ยวกับด้านกระบวนการทำงาน และ วัสดุอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก การปฏิบัติงาน อุปสรรค ปัญหา และพื้นที่ที่ต้องการสำรวจ

2.1 ท่านมีหน้าที่การปฏิบัติงานอะไรที่เกี่ยวข้องกับภาษีป้าย

.....

.....

.....

2.2 ขั้นตอนการออกสำรวจข้อมูลภาษีป้ายในหน่วยงานมีวิธีการปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

.....

2.3 ขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูลภาษีป้ายในหน่วยงานท่านมีวิธีการปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

.....

2.4 ท่านคิดว่าพื้นที่แบบใดที่ตกการสำรวจข้อมูลภาษีป้าย

.....

.....

.....

2.5 ท่านคิดว่าปัญหาที่พบมากที่สุดในการสำรวจข้อมูลภาษีป้ายคืออะไร

.....

.....

.....

2.6 ท่านคิดว่าปัญหาที่พบมากที่สุดในการบันทึกจัดเก็บข้อมูลภาษีป้ายคืออะไร

.....

.....

.....

2.7 ฐานข้อมูลภาษีป้ายในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง อำเภอกลองหลวง มีจำนวนกี่ป้าย

.....

.....

.....

GRAD VRU

แบบสัมภาษณ์ (บุคคลภายนอกองค์กร)

คำชี้แจง: ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีภาษีป้าย
ในหมู่ 11 ตำบลคลองสอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

1. ชื่อ นามสกุล
2. อายุ ปี
3. ประเภทธุรกิจ

ส่วนที่ 2: ความพึงพอใจในการจัดเก็บข้อมูลภาษีป้าย และการชำระภาษีป้าย

2.1 ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจในการสำรวจข้อมูลป้ายหรือไม่

.....

.....

.....

2.2 ท่านมีความพึงพอใจกับการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลป้าย เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลการจัดเก็บภาษีป้ายหรือไม่

.....

.....

.....

2.3 ท่านมีความพึงพอใจกับกระบวนการติดต่อเพื่อชำระภาษีป้ายหรือไม่

.....

.....

.....

GRAD VRU

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายเอกพันธ์ ทรัพย์ผ้าพับ
วัน เดือน ปี เกิด	29 ธันวาคม 2536
สถานที่เกิด	จังหวัดปทุมธานี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2558 วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์มัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ที่อยู่ปัจจุบัน	32 หมู่ 10 ตำบลคลองสอง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

GRAD VRU